Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 5 — NGÀY THỨ NĂM 21-5-1959
Năm thứ 6 số 1.309 — Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 14 tháng Tư (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ ANH
ĐIỆN THOẠI : 25.528 — HỘP THƠ SỐ : 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

Trong lúc Hội-Nghị Ngoại-trưởng hầu như bế tắc thì

MỸ-TRUNG CỘNG SẼ THỎA-HIỆP VỀ VẤN-ĐỀ EO BIỂN ĐÀI-LOAN ?

● MỘT CHUYỆN « GIAN LẬN » TẠI HỘI-NGHỊ GIƠ-NEO : THỪA LÚC NGOẠI-TRƯỞNG MỸ HẠ CẶP KIẾN, ĐẠI-BIỂU ĐÔNG-ĐỨC NHÀO VÔ NÓI... ĐẠI

Hội Nghị nguyên tử có gì bí mật ?

GIƠ NEO (AFP). — Ba ngoại trưởng Nga, Mỹ, Anh là 3 cường quốc nguyên tử đã hội hiệp với nhau hồi trưa nay trong 1 giờ 15 phút.

Một thông cáo của phái đoàn Mỹ cho rằng « Phiên nhóm của ba ngoại trưởng thuộc ba cường quốc nguyên tử không đem lại kết quả nào cụ thể ».

Nhưng ngược lại phát ngôn viên Nga sô tuyên bố rằng hội nghị có kết quả và ba ngoại trưởng đã thỏa thuận với nhau về việc chuẩn bị thảo ra một bản văn minh định lập trường chung của ba nước theo căn bản các đề nghị Mỹ và theo những sự nhận xét của phái đoàn Nga sô về các đề nghị này. Ba ngoại trưởng sẽ thảo một văn kiện chung.

Mỹ-Trung Cộng muốn thỏa hiệp về vấn đề eo biển Đài-Loan

VARSOVIE (AFP).— Các ông Jacob Beam đại sứ Mỹ và Vương bình Nam đại sứ Trung cộng ở Varsovie đã hội hiệp với nhau hồi chiều 19-5 để cố gắng tìm một « thỏa hiệp tạm » (modus vivendi) về vấn đề eo biển Đài-loan.

Sau cuộc hội đàm trong 1giờ40 phút, hai bên đều không tiết lộ việc gì với các nhà báo, ngoại trừ ngày giờ họp sắp tới của các ông là ngày 19-6 vào lúc 14 giờ.

Đây là cuộc gặp gỡ lần thứ 16 giữa hai đại sứ kể từ ngày 15-9-58 vừa qua là ngày nối lại cuộc đàm phán giữa Mỹ và Trung cộng trên cấp bực đại sứ ở Varsovie.

Hội nghị ngoại trưởng ngưng đọng

GIƠ NEO (AFP).— Hội nghị Giơ neo đang ở trong một tình trạng ngưng đọng.

Hai bên chỉ đưa ra những luận cứ chống đối nhau. Có lẽ tình trạng này sẽ kéo dài qua nhiều phiên nhóm nữa.

Hiện nay, đường như hội nghị chưa tiến giai đoạn những cuộc gặp gỡ riêng đã được trù liệu để thương thuyết một cách dứt dẳn và dứt khoát.

Hiện nay, bên nào cũng giữ vững lập trường theo những đại cương đã công bố và cả hai bên đều chưa tỏ ý muốn nhân nhượng.

Trong lúc đó, người ta nắm được bằng chứng rằng Nga sô muốn kéo dài hội nghị ngoại trưởng.

Nga lừa lúc Mỹ không có kính đảo lộn thủ tục hội nghị

GIƠ NEO (AFP).— Nguồn tin hữu quyền cho biết rằng từ nay trở đi chắc chắn Mỹ sẽ lên tiếng phản đối, nếu đại diện Đông Đức là Lothar

Xem tiếp K trang 4

Sửa soạn bầu cử Quốc-Hội mới

Cần nêu trước hết VẤN-ĐỀ ĐỐI LẬP

Muốn có một Quốc-Hội xứng đáng thực hiện được đầy đủ các nhiệm vụ của nó trước hết cần quan niệm đúng đắn vai trò đối lập

Bài của ĐỖ QUYÊN

L.T.S — Để cho cuộc thảo luận về vấn đề bầu cử Quốc Hội sắp tới, biểu lộ được rộng rãi các ý kiến của mọi tầng lớp đồng bào hằng quan tâm tới công cuộc xây dựng Quốc-gia, hôm nay trong mục thảo luận này, chúng tôi xin nhường lời cho bạn đọc bốn phương và chỉ xin làm nhiệm vụ tổng kết khi cuộc bàn cãi kết thúc.

Thấy quý báo mãi đến nay mới nêu lên vấn đề sửa soạn bầu cử Quốc Hội thứ hai, tôi thấy hơi muộn. Dẫu sao muộn còn hơn không, cũng như được nói chút ít còn hơn bị bịt miệng, cho nên tôi cũng xin góp vài ý kiến.

Nói đến việc sửa soạn bầu cử Quốc Hội thứ hai, tôi nghĩ rằng chúng ta cũng chẳng cần kiểm điểm lại cuộc bầu cử 1956, cũng như chẳng cần kiểm điểm công tác của Quốc Hội đầu tiên làm gì. Cuộc bầu cử 1956 và thành tích của Quốc Hội đầu tiên ra sao ai chẳng biết, hay dở nó đã phô bày cả ra đấy. Và chẳng tôi cũng đồng ý với sự nhận xét của quý báo (trong bài quan điểm ngày 15-5) rằng «Quốc Hội Lập Pháp đầu tiên thật ra mới chỉ là một Quốc Hội của chế độ, được lập ra như là một yếu tố cần thiết để cấu thành chính nghĩa cho chế độ Cộng Hoà hơn là giữ vai trò thay mặt dân để mưu lợi ích cho dân.»

Hôm nay, góp ý kiến về việc bầu Quốc Hội thứ hai tôi thấy cần nói ra đây niềm phấn khởi đã khiến tôi hứng thú, mà tôi chắc nhiều người cũng hứng thú như tôi.

Hứng thú đó có hai lý do :

1) Quốc Hội được bầu lại thật. Tôi nhấn mạnh vào chữ thật vì từ lâu — có khi từ lúc mới bầu xong cái Quốc Hội thứ nhất — tôi không khỏi hoang mang về cái dư luận : Không biết có chuyện bầu cử thứ hai không, vì trong tình thế này tổ chức một cuộc bầu cử như vậy đâu có dễ gì.

2) Quốc Hội được bầu lại có nghĩa là Hiến pháp được thực hành. Mà hiến pháp được thực hành thì cái điều 98 cũng được thực hành. Điều 98 như sau : « Trong nhiệm kỳ Lập pháp đầu tiên, Tổng thống có thể tạm đình chỉ sự sử dụng những quyền tự do đi lại và cư ngụ, tự do ngôn luận và báo chí, tự do hội họp và lập hội, tự do nghiệp đoàn và đình công... »

Trước đây lo Quốc Hội không được bầu lại không phải là lo mất quyền bầu cử mà là lo nhiệm kỳ Quốc Hội sẽ kéo nhằng như dây nịt cao su. Nhiệm kỳ dã kéo dài thì sợ cái khoản hạn chế các quyền tự do cũng sẽ kéo dài chưa biết đến bao giờ !

Nói tóm lại nỗi mừng được thấy bầu lại Quốc Hội chính là nỗi mừng hy vọng : chỉ còn bốn tháng nữa nhân dân sẽ được hưởng đầy đủ mọi quyền tự do dân chủ. Chẳng bạn các ông làm báo sẽ được nói nhiều sự thật chúng tôi cần biết, còn

Xem tiếp D trang 4

Sau khi lành bệnh, Quốc Vương Lào vừa đích thân tới thăm và tặng quà cho dân chúng

BUỔI HỌP BÁO của bác sĩ Overholt VỀ KHOA MỔ PHỔI

SÀI GÒN.— Hồi 15giờ30 chiều thứ hai 19-5-59, tại bệnh viện chợ Rẫy, trước một số đông các ký giả Hoa Việt, bác sĩ Richard Overholt đã tổ chức một cuộc họp báo để giới thiệu các chuyên viên trong đoàn y tế Hoa-kỳ vừa tới Việt Nam.

Đoàn chuyên viên này gồm có năm người :

1) Bác sĩ Richard Overholt (trưởng phái đoàn), là giáo sư giải phẫu tại đại học đường y khoa Tufts.

2) Bác sĩ Max Sadove, giáo sư giải phẫu tại đại học đường Illinois, chuyên môn về khoa thuốc mê.

3) Bác sĩ Peter Safar, giáo sư về khoa thuốc mê tại đại học đường Johns Hopkins.

4) Bác sĩ James B. Littlefield, giáo sư khoa giải phẫu về phổi tại đại học đường Virginia

5) Cô Kathryn O'Donnell, chánh nữ điều dưỡng viên ở bệnh viện Overholt.

Phái đoàn y tế này (thuộc cơ quan y tế Medico) sẽ lưu trú tại ViệtNam từ 3 cho đến 5 tháng.

Sau đó, bác sĩ Phạm phú Khải, giám đốc bệnh viện Chợ Rẫy đã nhờ báo chí chuyển đạt tới đồng bào các gởi lời yêu cầu thiết tha sau đây :

— Từ ngày ban mổ phổi hoạt động ở Sài gòn, bệnh viện chợ Rẫy cần rất nhiều máu để tiếp sức cho các bệnh nhân trên bàn mổ. Mỗi tuần hai lần, vào sáng thứ hai và thứ tư, bệnh viện đón tiếp các nhà hảo tâm đến cho máu. Mong đồng bào thủ đô sốt sắng hơn trong công việc cho máu.

TRIỂN LÃM sản phẩm Nhật ĐÃ KHAI MẠC

Sản phẩm trưng bày sẽ được dùng vào các công cuộc xã hội

SÀI GÒN.— Sáng 19-5, ông Kanichiro Kubota, Đại sứ Nhật Bản ở Việt Nam, đã khánh thành cuộc triển lãm sản phẩm kỹ nghệ Nhật tại

Xem tiếp B trang 4

ĐOÀN TÚC CẦU V.N. vừa đoạt giải TRUNG KHU Á CHÂU ĐÃ TRỞ VỀ NƯỚC

SÀIGÒN.— Đoàn túc cầu đại biểu Việt Nam đã từ Kuala Lumpur thủ đô Mã Lai, trở về Sài gòn hồi trưa 19-5 và đã được đón tiếp rất tưng bừng.

Nhân dịp này, tưởng cũng nên nhắc lại rằng đoàn túc cầu đại biểu Việt Nam, trong dịp qua Tân Gia Ba dự tranh vòng loại vùng Trung Á rập Á Châu, đã thắng Tân Gia Ba 4-1, và Mã Lai 1-0, như vậy là V.N sẽ được dự tranh vòng chung kết nói trên tổ chức tại Hán Thành Thủ Đô Đại Hàn Dân Quốc, vào năm 1960. Ngoài ra, trong cuộc viễn du vừa qua, đoàn tuyển thủ bóng tròn Việt Nam cũng đã thắng thêm hai trận giao hữu và huề một trận.

Nhân dịp tiếp đón đoàn túc cầu đại biểu Việt Nam, Ông Nguyễn phước Vọng, Chủ Tịch Tổng cuộc

Xem tiếp C trang 4

Những đóa hoa xinh tươi tặng đoàn hảo thủ

TRÊN : Kỷ niệm Tổng Cuộc bóng tròn Á Châu tặng hội tuyển Việt Nam
DƯỚI : Thủ môn Rạng (người treo tràng hoa)

ĐỨC GIÁO CHỦ Phạm-công-Tắc đã từ trần tại Cam-Bốt ngày 17-5

SÀI GÒN — Theo một nguồn tin đã được xác nhận, chúng tôi được biết Đức Hộ Pháp đạo Cao đài Phạm Công Tắc, nguyên Giáo chủ Tòa Thánh Tây Ninh đã tạ thế hồi 2 giờ chiều ngày 17-5-59 tại bệnh viện Calmette ở Nam Vang thủ đô nước Cam Bốt, trong khi đang chữa bệnh đau ung thư phổi tại đây. Tang lễ cử hành tại chùa Meanchey trong 10 ngày kể từ ngày 18-5-59.

Nhân dịp này cũng nên nhắc lại rằng Đức Hộ Pháp Phạm công Tắc là Giáo Chủ một tôn giáo lớn ở Việt Nam nhưng vì lý do chính trị đã phải bôn đào qua Cam Bốt.

TÂY-TẠNG MỘT XỨ ĐẦY VÀNG VÀ U-RA-NI-UM

HƯƠNG CẢNG.— Tây Tạng có thể coi như một xứ đầy vàng. Nơi nào cũng có. Chỉ một mỏ vàng ở phía Bắc Lát Sa, thường gọi là mỏ Sát Nhi Hợp cũng đã rộng tới cả ngàn dặm Anh.

Theo sự tiết lộ của các chuyên gia về nguyên tử thì Tây Tạng đã có rất nhiều mỏ U-Ra-Ni-Um là một thứ nguyên liệu không thể thiếu được trong việc chế tạo nguyên tử.

Cung điện Đạt La, nơi tọa thiền của Đức Đạt Lai được xây đắp toàn vàng, ngói lợp bên trên cũng bằng vàng nguyên chất. Mỗi viên ngói cân nặng 120 ki-lô. Nóc Chùa Vàng đã lợp tới 27.000 viên ngói, tất cả nặng tới 3.240.000 kí (?)

Trong cung còn mấy pho tượng Phật, cao tới 10 thước Anh, đắp cẩn vàng.

Liên tiếp giữ chức vụ trong hai nhiệm kỳ

DÂN BIỂU CÓ CỬ-NHÂN LUẬT đương nhiên thành luật-sư ?

Đây là điểm đặc biệt trong dự án luật về «Quy chế Luật sư và tổ chức Luật sư đoàn» sắp được thảo luận biểu quyết trước ngày Quốc Hội mãn.

SÀI GÒN.— Theo một nguồn tin đáng tin cậy chúng tôi được biết : có một vị Dân biểu vừa gửi tới Văn Phòng Quốc Hội một dự án luật về « Quy chế luật sư và tổ chức luật sư đoàn ».

Nội dung dự án luật nói trên nhằm nới rộng Luật sư đoàn và giảm bớt các điều kiện quá chặt chẽ làm cho nhiều người tuy có bằng cử nhân luật khoa mà không thể làm nghề thầy cãi được.

Dự án luật nói trên cũng nhằm giải quyết vấn đề này : Vì số luật sư hiện đang hành nghề không đủ cho sự cần dùng của dân chúng nên tiền thù lao cho các luật sư quá cao. Sự việc đó khiến dân chúng bị thiệt thòi trong những trường hợp cần người hướng dẫn và bảo vệ về pháp lý.

Nội dung dự án luật cũng còn một đặc điểm rất đáng chú ý là : các dân biểu có bằng cử nhân luật đương nhiên được trở thành luật sư chính thức sau khi đã liên tiếp giữ chức vụ trong hai nhiệm kỳ Quốc Hội khỏi cần tập sự một thời gian như thường lệ.

Tin riêng của NGÔN LUẬN

Dự luật này hình như sắp được đưa ra thảo luận và biểu quyết kịp thời trước khi Quốc Hội hiện tại mãn nhiệm kỳ.

tin miền BẮC

V. C. BẮT ĐẦU THỰC HIỆN chế độ công xã

● CÓ SỰ THAY ĐỔI TRONG CHÍNH PHỦ V. C.

HÀ NỘI.— Một nguồn tin từ Hà nội cho biết, trong tuần tháng 5 vừa rồi, Hội đồng chính phủ Việt cộng ở Hà-nội đã hội họp dưới quyền chủ tọa của Hồ chí Minh để quyết định mấy vấn đề quan trọng.

Hội đồng chính phủ V.C đã ngồi nghe Trường Chinh báo cáo về vấn đề nông thôn và Trường Chinh đã nhấn mạnh « *kiên quyết đưa nông thôn miền Bắc qua con đường hợp tác hóa nông nghiệp tiến lên xã hội chủ nghĩa* », nghĩa là sẽ thành lập ở nông thôn miền Bắc những «công xã» như ở Trung cộng hồi đầu năm. Cũng theo Trường Chinh thì việc này mới bắt đầu ở giai đoạn thí nghiệm, và bước thứ nhất sẽ lập một vài thí điểm ở trong *những vùng có nhiều đảng viên Cộng sản nhất*. Cuối cùng Hội đồng chính phủ V.C. cử 4 cán bộ cao cấp vào các chức vụ mới sau đây :

— Nguyễn Khang giữ chức Bộ trưởng bộ thủ tướng

— Phạm văn Bạch giữ chức chánh án tòa án tối cao

— Nguyễn Côn giữ chức thứ trưởng bộ kiến trúc

— Ngô minh Loan giữ chức thứ trưởng bộ Công nghiệp

Trước đây V.C. có yêu cầu thay đổi thành phần trong chính phủ nhưng theo quyết định trên thì trừ Nguyễn Khang và Phạm văn Bạch ra là những tay đảng sản cũ chỉ có Nguyễn-Côn và Ngô Minh Loan là mới được đưa vào nhưng vẫn là những tên Cộng nhiều tuổi Đảng và là những phần tử trung kiên của Việt Cộng.

ĐÃ CHẾ TẠO ĐƯỢC Máy đặc biệt giúp người mù, điếc diễn tả được ý kiến

HOA THỊNH ĐỐN. — Ngày 18-5, ông Arthur S. Flemming, Tổng thư ký Ban Y tế, Giáo dục và An sinh (H.E.W.) loan báo rằng một hệ thống liên lạc mới dành riêng cho những người vừa mù vừa điếc sẽ được tặng cho Hội bảo trợ an sinh của những người mù (WCWB). Hệ thống trên đã được chế tạo với những số tiền viện trợ của Liên bang.

Ông Flemming tuyên bố cùng các phóng viên báo chí rằng « bộ thống liên lạc trên giúp cho các người mù và điếc có thể đàm thoại với những người thường xung quanh. Hội WCWB sẽ tiếp nhận tặng phẩm mới được phát minh này trong một hội nghị mở tại La mã vào tháng 7.

Ông Flemming tuyên bố tiếp rằng hệ thống liên lạc trên đây sẽ được đem ra xử dụng khắp trên thế giới chỉ gồm có việc kê những mẫu tự in nổi lên lòng bàn tay những kẻ mù và điếc để cho họ mò mà đoán ra. Các mẫu tự được đem dùng đều là những chữ in viết hoa dành cho những người biết anh ngữ dùng suốt đời. Nhưng người ta có thể dùng những mẫu tự La Mã ở khắp nơi miễn là cho phù hợp với tất cả những loại mẫu tự khác.

tin TOÀ ÁN

MÁNH LỚI CỦA VIỆT CỘNG TỔ CHỨC CHƠI BÓNG CHUYỀN ĐỂ CƯỚP SÚNG ĐẠN ĐỒN BA-HUÂN

MỘT TÊN V. C. BỊ LÊN ÁN 20 NĂM KHỔ SAI

SÀI GÒN.— Khoảng cuối năm 1958, trong một cuộc hành quân địa phương tại quận Kiến Hưng, quân đội Cộng Hòa đã bắt được một cán bộ Việt Cộng tên Nguyễn văn Đèo. Tại ty Công An Kiên Giang, Nguyễn văn Đèo khai: lối tháng 7-57, y được 1 cán bộ V.C. tên Lê.v-Du từ bên kia vĩ tuyến lọt vào, đến nhà y để tuyên truyền xây dựng y làm cán bộ nồng cốt với nhiệm vụ tạm thời là dò xét tình hình quân sự ở đồn Ba Huân. Rồi tiếp đó, 3 ngày sau y cùng 6 cán bộ V.C, khác lập mưu vào đồn với mánh lới rủ các binh sĩ ra ngoài sân đồn chơi bóng truyền.

Thừa lúc đám quân nhân đang mải mê chơi bóng, bọn chúng lẻn vào đồn cướp được 1 trung liên, 1 tiểu liên 49 và 5 súng trường cùng một số đạn dược.

Lấy xong, bọn này còn bắn thị oai để giọn đường rút về hậu phương.

Tới tháng 10-57, y lại được cử làm tổ trưởng Thanh lao ấp Ba ngoạ. Rồi từ đó cho tới cuối năm 1958, y đã lén lút hoạt động cho V.C rất đắc lực, nên khi bị bắt, người ta còn tìm thấy một số tài liệu nghiên cứu của V.C để học tập.

Trước dự thẩm quân sự, Ng-v-Đèo vẫn giữ nguyên lời khai trên. Vì vậy Đèo truy tố về tội phản nghịch.

Bào vành sóng ngựa tòa án Quân sự sáng hôm qua, bị can cũng nhìn nhận hết tội trạng.

Ủy viên chính phủ xin tòa lên án phạt bị can 20 năm khổ sai.

Tòa nghị án trở ra tuyên phạt Nguyễn văn Đèo 20 năm khổ sai.

Đồng bào ở Đô Thành coi chừng kẻo mua phải cà phê giả

SÀI-GÒN.— Gần đây có vài tờ báo tại thủ đô nêu lên vấn đề cà phê giả đang xuất hiện trong Đô thành Sài-gòn và lưu ý nhà cầm quyền đến việc bài trừ gian thương.

Bộ Kinh Tế vừa thông báo cho công chúng hay rằng từ lâu rồi, Sở Trừng Mạo luôn luôn theo dõi hành động của những người chuyên nghề bán cà phê bột và có bắt được nhiều vụ cà phê có pha trộn bột ngoại phẩm Các can phạm đều bị giải Tòa và bị phạt nặng nề.

Gần đây, nhân viên Sở Trừng Mạo vừa tìm bắt thêm được và đã truy tố trước Tòa Án nhiều vụ mới. Tất cả phạm nhơn đều bị Biện Lý Cuộc tống giam để chờ ngày đưa ra Tòa tuyên xử.

Tóm lại, công việc truy tầm bài trừ mạo hóa, không riêng gì về ngành buôn cà phê, vẫn được liên tục thi hành triệt để không lúc nào sao lãng.

Tổng Nha Thuế vụ thông báo :

Thuế tiêu thụ muối đã được bãi bỏ kể từ ngày 1-1-1959. Tuy nhiên, vì việc phổ biến luật này đòi hỏi một thời gian cần thiết, nên một số thuế muối mà Luật đã bãi bỏ vẫn được tiếp tục thu tại ít phiếu Ty Công Quản từ ngày 1-1-1959 đến ngày nhận được văn kiện bãi bỏ thuế.

Vậy yêu cầu đồng bào đã nạp lỡ thuế tiêu thụ muối từ ngày 1-1-1959 trở về sau nên đem tờ biên lai nạp thuế đến Ty Công Quản địa phương để lập hồ sơ hoàn thuế.

Nếu trong thời hạn 2 năm kể từ ngày nạp thuế mà đương sự không đến nạp đơn xin hoàn thì sẽ mất hết quyền hưởng hoàn thuế.

ĐANG ĐI DẠO CHƠI BỊ KẺ LẠ MẶT nhảy ra, đè cổ đâm hai dao !

GIA-ĐỊNH.— Lúc 8 giờ 30 đêm 18-5, anh Trần hữu Lộc 33 tuổi tài xế ngụ tại xã Phú mỹ Tây (Gia-định) đang đi chơi dọc đường thình linh có một kẻ lạ mặt núp trong bóng tối nhảy ra, đè anh xuống, rồi dùng dao đâm một dao vào cổ và một dao trúng trán anh. Bị tấn công bất ngờ anh Lộc không kháng cự nổi, và bị thương anh nằm bất tỉnh trên vũng máu, thủ phạm tẩu thoát mất.

Người lân cận hay tin đến nơi lo chở anh Lộc vào bệnh viện cứu cấp. Bịnh tình anh Lộc có mòi trầm trọng.

Hiện người ta chưa biết vụ đâm lén này xảy ra là do thù oán, hay do nguyên nhân bí ẩn nào khác ? Người ta chờ đợi kết quả sự điều tra của nhà chức trách.

TỪ THÀNH ĐẾN TỈNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Năm 21-5-1959

Bác sĩ Nguyễn-tuấn-Phát 360, đại-lộ Lý-thái-Tổ	Chợ-lớn
Bác sĩ Đào-huy-Chán 448, đường Lê-văn-Duyệt	Sài-gòn
Bác sĩ Lê-thị-Hoàng 100, đường Bùi-thị-Xuân	Sài-gòn

Đại Hội túc cầu toàn quốc dời đến tháng 7

SÀI GÒN.— Vừa rồi Tổng cuộc Bóng Tròn Việt Nam có ra thông cáo báo tin : Thể theo lời của Nha Tổng Giám Đốc Thanh Niên Thể Dục Thể Thao, Tổng cuộc quyết định dời ngày đại hội toàn quốc lại đến tháng 7, thay vì ngày 24-5-59 như đã ấn định.

Nhận nữ trang đem bán, rồi... xài hết của người !

VĨNH LONG.— Bà Trần thị Khanh 46 tuổi, vợ của ông N.V.B. tùy phái viên Ty tiểu học Vĩnh Long, bị cáo về tội bội tín 46.000$ nữ trang của bà Phạm thị Thoa vợ bà bác sĩ Quang trong trường hợp sau đây :

Thượng tuần tháng 9-58, bà Phạm thị Thoa (vợ một bác sĩ) có đưa cho bà Trần thị Khanh 1 chiếc cà rá nhận 18 hột xoàn trị giá 18.000$, và 1 đôi bông hột xoàn trị giá 20.000$ để nhờ bà này bán giùm và cho ăn huê hồng. Bà Khanh đem bán đôi bông cho bà Ng. thị Vân với giá 20.000$ và chiếc cà rá cho bà Phạm thị Sáu với giá 18.000$. Bán xong bà Khanh không đưa tiền cho bà Thoa mà tiêu xài hết, vì vậy bà Thoa mới truy tố bà Khanh trước tòa về tội bội tín.

Phiên tòa ngày 19-5, vừa qua bà Khanh bị 6 tháng tù ở, và bồi thường 46.000$ cho bà Thoa, tha bổng 2 bà Vân và Sáu về tội oa trữ đồ gian.

Cô gái đột ngột băng qua đường... Tài xế bị 6 tháng tù treo !

VĨNH-LONG.— Vào lúc 2giờ 30 chiều ngày 15-2-59, chiếc xe đò Thuận-Thiên số NDF 919 do tài xế Nguyễn Hoài An lái từ Cà Mau đi Sài gòn.

Khi xe này chạy cách cầu Tân-Hữu (VinhLong) chừng vài trăm thước thì bỗng cô cô Nguyễn-thị-Mót 16 tuổi, con của ông Nguyễn-văn-Kiều, từ trong lề vụt băng ngang lộ. Vì trớn xe chạy nhanh và cận quá tài xế không tránh được nên đụng cô Mót chết.

Phiên tòa ngày 19-5, cha đẻ em Mót không kêu nài chi, vì đã được bồi thường.

Tòa xử phạt tài xế Nguyễn-hoài-An 6 tháng tù treo và rút bằng lái xe 6 tháng.

(Xem tiếp trang 4)

KÝ GIẢ RÂU QUẶP (gặp « ma ») : — Con ma (phạm) này dữ quá ta !!!

DÂN VĂN NGHỆ

GIẢNG LUẬT VÀ BIÊN PHẠT..

Chả hiểu mấy bữa nay có thuốc nào « tuần lễ » giao thông hay « chiến dịch » xe cộ nào không, mà nhiều xe cộ bị tu huýt, bị biên phạt như thế này ? Riêng tại hai đại lộ Lê Lợi và Trần hưng Đạo, có thể nói là cách mươi phút lại có một vụ « tu huýt ». Đồng bào có xe, xuôi ngược trên hai đại lộ này đã được chứng kiến nhiều vụ giảng luật, biên, phạt, mà người ta lấy làm thắc mắc :

— Tại sao chiếc xe nọ không ngừng lại ở cột sôi « xi tốp », thì tài xế bị xét hỏi giấy tờ và trao gửi « giấy mời » tới Cảnh Sát Công Lộ trong khi chiếc xe kia cũng phạm lỗi ấy mà người lái chỉ được nghe giảng luật qua loa, rồi... phát đi liền !

ĐỨNG LẠI VÀ DÔNG ĐẠI !

Trên những con đường đông xe cộ, bất cứ ngày hay đêm, ai nghe « tu luýt » mà quay cổ lại nhìn, rồi tốp xe, là y như được ghi số xe và tặng « giấy mời ». Trái lại ai điếc đặc, cứ xả ga phóng đại, thì... êm luôn ! Những hàng số lăng nhăng như số vé kiến thiết, mắt nào có thể kịp nhận cho đúng ? Mà chẳng bao giờ thấy có « ắc lây » ắc là.. bay theo để chận đầu hết trọi ? Đó là chưa kể những trường hợp cười ra nước mắt : Xe không đèn, bị « tu huýt » cứ rồ ga dông tuốt, rồi khi đã xa khuất, lại lóe đèn lên.. cho oai ! Trái lại, xe có đèn chạy chầm chậm, tới ngã tư, chẳng gặp xe nào chạy ngang, nhưng theo phép, cứ ngừng lại oạch sôi « xi tốp » để rồi khi rồ máy chạy lại.. đụng ngay phát một xe vừa trờ tới. Thì ra « luật pháp là luật pháp ».Phát ai (đứng lại) thì t t nấy. Ai chạy lẹ thì... miễn tố. Chả trách lời tục có câu : « Cửa ngõ chỉ then đóng khóa chỉ để phòng người ngay, chớ đâu phòng được kẻ gian to Đường lâm sợ thay : Luật lệ đặt ra để phạt những xe ngay thẳng đứng lại theo tiếng tu huýt, chớ đâu có để phạt những kẻ.. giả điếc dông đại một lèo ?

BÓP « TU... TU... »

Giữa đại lộ Lê Lợi, có những buổi chiều đẹp trời, những chiếc xe bóng nhoáng ở đâu chạy tới đậu đại có chỗ... cấm xi tốp, rồi giai nhân tài tử cặp nhau vô rạp xi-nê, hoặc tiệm nước. Khi người hữu trách tới nơi, thấy vậy, cứ thò tay vô từng chiếc xe mà bóp « tu tu ! tu tu ! » nhưng bóp mãi cũng chẳng thấy con tu tu nào chạy ra ! Thế mà người hữu trách vẫn kiên gan chờ đợi sau buổi hát bóng hoặc tan chầu cà rem,

Xem tiếp A trang 4

Bà Lớn

Phóng sự tiểu thuyết của HOÀNG-HẢI-THỦY

PHẦN THỨ HAI

I.— ÔNG ĐỒNG LÝ VÉT TÔNG CỦA CỤ BỘ THỔ ĐỊA.

(Tiếp theo)

Mưa vẫn rơi boong boong trên mái nhà, rơi lộp độp trên những tàu lá chuối. Không gian và thời gian như không thèm đếm xỉa gì đến cái cõi đời trần tục có một trái tim rất trần tục, nằm trong một tấm hình hài trần tục, đang sôi nổi vì một sự đòi hỏi rất là trần tục của bà Đổng Ba Lộ Ngọc. Bà ôm ghì chiếc gối bông vào lòng, nhưng than ôi, nó chỉ là một chiếc gối vô tri vô giác, nó làm sao thông cảm được cái tâm hồn cao đẹp của bà Đổng Ba ? Và nói tỉ dụ là nó có thể thông cảm được đi, thì nó cũng chẳng làm ăn gì được vì nó chỉ là... cái gối.

Cáu tiết, bà Đổng Ba quẳng chiếc gối ấy ra xa, bà ngồi dậy bật chiếc đèn nhỏ để trên mặt bàn ngủ cạnh giường, với tay lấy cuốn tiểu thuyết huê tình đang coi dở ra đọc. Nhưng chưa hết một trang, bà đã thấy chán. Đọc tiểu thuyết huê tình đôi khi bà cũng thấy vui vui, thích thú vì trong đó người ta thường tả đến những mối tình nồng say, gay cấn giữa những nàng kiều nữ xinh như hoa mộng, và những chàng trai trẻ hào hoa phong nhã lúc nào cũng hào hùng, cũng trọng nghĩa khinh tài, cũng cư xử đàng hoàng đúng ra là người quân tử. Những tiểu thuyết huê tình ấy thường có những cái hôn nảy lửa, tả kỹ và rùng rợn đến nỗi có thể làm cho các nữ độc giả đa cảm phải chết ngất đi được, lại còn có những cái nhìn ra riết đến cháy da của những kẻ yêu đương nhau chân chính ở trên cõi đời này. Nhưng đối với những nữ độc giả giàu óc thực tế như Bà Đổng Ba thì những cuốn tiểu thuyết huê tình ấy chóng trở

(Xem tiếp trang 4)

Dù thông kinh sử, tứ thư
Thiếu TIỀN PHONG vẫn còn như thiếu...nhiều.
XIN ĐÓN ĐỌC TUẦN BÁO
VĂN-NGHỆ TIỀN-PHONG
tái bản ngày thứ năm 28-5-59

Đạo đức lên râu

Có mấy ông Thầy Đạo Đức non,
Kính đeo hai mắt vọ tròn tròn.
Giọng men nồng hổi, thường tuyên bố:
Lo méo thuần-phong, mỹ-tục mòn...

Một ông nhảy đại tới làng văn,
Triết lý con nai viết họa hoằn.
« Lành mạnh chủ trương » lề bốn vó,
Chữ nhồi phệ bụng để rung ăn!

Ông thứ hai chuyên nghiệp đuổi gà,
Giữ con, thờ vợ: Đạo tề gia.
Bà Di nguyên từ xài rau... muống,
Dật sĩ, còn buồn tồ sồ ma!

Còn một ông gõ đầu trẻ thơ
Lập ngôn, truyền bá Đạo-tơ.
Nhưng trên danh thiếp, in lồ lộ:
Đại Học... Nhi Đồng, Mồ... Giáo Sư.

Tuốt cả ba ông đức rất cao
Thường chê Phong Hóa nó làm sao!..,
Chợ văn rặt bán đồ dâm loạn,
Báo chí ôi thôi! cũng loạn trào!

Ba ông mần thế với ưu thời
Thở vắn, than dài mãi chẳng thôi.
Hỏng! Hỏng! Văn phong này hỏng bét!
Lễ nghi cụ Khổng sập đi đời.

Ngao ngán nhân tình, sầu thế thái,
Ba ông đạo đức sống âm thầm.
Chẳng thèm đọc báo, xem thơ Việt,
Nhưng sách đâm, tây vẫn đọc ngầm.

Mấy cuốn dâm thư có ảnh hình
« Bạc-đô-Bi-Rít » nữ minh tinh
Khảo thân ngồn ngộn buồn gai ốc
Tạp chí si-nê, truyện diễm tình...

Tu luyện lâu ngày, mắt trũng sâu,
Kinh dâm đạo mãi hóa quen màu,
Nhìn đời, cứ tưởng đời tô xám.
Sờ mãi cằm non, tưởng mọc râu!

Điều tra cho kỹ, mới hay rằng:
Râu ấy là râu... đạo đức chăng?
Tâm ngẩm tầm ngầm, râu lún phún
Lợn lòng mấy ông mọc lông măng?

THẦN ĐĂNG

THUỐC BỔ DANH TIẾNG

Đại bổ Ngũ-Tạng-Tinh La Vạn Linh

Người ốm yếu mệt nhọc, lo lắng nhiều, ít ăn, khó ngủ, nhức mỏi đau lưng, tim yếu hay hồi hộp, hay đái đêm, ù tai, mắt lờ, dùng vào thấy kinh nghiệm. Rất hạp cho Phụ nữ để bổ huyết điều kinh. Người già được ăn ngon, ngủ khỏe (có bán khắp nơi).

Dùng dầu LA-VẠN-LINH để trị cảm gió, nhức đầu đau bụng, ỉa mửa linh nghiệm. Mùi thơm dịu (có bán khắp nơi)

TRUYỆN LẠ 4 PHƯƠNG!

Nàng mới 10 tuổi... mà nàng đã yêu tha thiết

● QUA BAO CUỘC ĐỔ MÁU, NÀNG CÓ ĐƯỢC CÙNG CHÀNG XE DUYÊN KẾT TÓC CHĂNG?

(Tiếp theo)

Nhưng An Tôn không phải là người yếu bóng vía dễ dọa nạt được.

Biết rằng nàng Cẩm Lệ còn ở trong nhà mình thì chàng Phạm Cần còn chưa dám ra lệnh cho quân sĩ tấn công ngay, cho nên An Tôn ra lệnh cho gia đinh đóng kín cổng lại và cho người cấp tốc phi ngựa lên kinh đô để xin vua Pháp hãy trừng phạt sự táo bạo của chàng Phạm Cần.

Thấy vậy, chàng Phạm Cần cũng liền phái người tin cẩn ngày đêm đi về thủ đô Ba lê tìm gặp hoàng tử Comti và xin người hãy tâu lại với nhà Vua nỗi oan ức của chàng và nàng Cẩm Lệ.

Trước tình thế khẩn cấp, vua Pháp liền phái tướng Montpellier và hầu tước Castre kéo quân về Toulouse để ngăn cản không cho cuộc chiến tranh tình ái này biến thành nội chiến. Quân đội của nhà Vua liền đóng trại ở giữa trận tuyến và buộc hai bên phải chờ đợi sự phán xử của triều đình.

Nhưng trước khi phán xử, nhà Vua lại cho sứ thần đến tìm nàng Cẩm-Lệ để hỏi cho ra manh mối.

Nàng Cẩm-Lệ đã quỳ trước mặt vị sứ thần kia và òa khóc:

— Thưa ngài từ trước đến nay thiếp chỉ thương yêu chàng Phạm Cần. Thiếp đã trao trọn trái tim và thể xác của thiếp cho chàng. Trước mặt chúa, thiếp cũng đã chính thức trở thành vợ của chàng Phạm Cần. Đến nay người ta ức hiếp thì p phải lấy Hồng Phấn làm chồng. Thiếp là phận gái, thiếp không thể một thân ma thờ một lúc hai chồng được. Thiếp là đứa trẻ mồ côi...đến nay, thiếp chỉ còn chàng Phạm Cần là lẽ sống duy nhất của đời thiếp. Thiếp mà không được cùng chàng Phạm Cần xe duyên kết tóc, thì thà hãy cho thiếp một giải lụa hồng để thiếp chết đi cho xong...Rồi dầy xuống tuyền đài, oan hồn của thiếp sẽ chờ đợi người yêu muôn thuở của thiếp.

Nghe nàng Cẩm Lệ khóc than như vậy, ai ai cũng phải giỏ nước mắt thương cho kiếp hồng nhan bạc phận...

oOo

Sau khi nhà vua Pháp nghe tâu lại những lời tâm huyết kia của nàng Cẩm Lệ, thì lệnh của triều đình liền được ban bố như sau:

— Tạm thời phải đưa nàng Cẩm Lệ ra khỏi nơi có thể biến thành chiến trường khốc liệt kia. Trong khi chờ đợi pháp đình tối cao của nước Pháp phán xử, nàng Cẩm Lệ sẽ được giao cho các bà phước ở Ba Lê trông giữ. Mỗi năm người giữ quyền giám hộ là An Tôn phải trả 3000 đồng bảng (livre) để các bà phước lo cơm nước thuốc men cho nàng Cẩm Lệ...

Mấy hôm sau khi Cẩm Lệ đi Ba lê, thì chàng Phạm Cần cũng biến mất. Phạm Cần cũng lên ở luôn ở Ba Lê. Và ngày ngày, các bà phước lại làm ngơ để cho nàng Cẩm Lệ lén lút ra phố gặp mặt người yêu...

Những phút gặp gỡ lén lút ấy là những phút cuồng nhiệt nhất của tình ái. Họ xiết chặt nhau trong lòng, họ quên hết, họ cố quên hết mọi chuyện...

Cho tới tháng 11 năm 1663, nàng Cẩm Lệ đã... có thai! Lúc ấy Cẩm Lệ mới có 15 tuổi và triều đình Pháp vẫn chưa chính thức nhận cho chàng và nàng chánh thức thành vợ chồng.

Một năm sau, mới có 16 tuổi, nàng Cẩm Lệ đã thành một thiếu phụ. Nàng đã hạ sinh ra đời được một đứa bé kháu khỉnh...

xxx

Một năm sau nữa, ngày 6 tháng 5 năm 1665, pháp đình Ba Lê mới phán xử về vụ án tình đẫm máu này. Mặc dầu An Tôn đã hết sức chạy chọt nhưng công lý đã đứng về phía rung động của con tim: Công lý đã công nhận Phạm Cần là chồng của nàng Cẩm Lệ và An Tôn phải trả lại hết gia sản cho vợ chồng nàng Cẩm Lệ.

— HẾT —

NGUYÊN VĂN ĐẠO LUẬT ĐẶC BIỆT

TRỪNG PHẠT CÁC TỘI PHẠM

xâm phạm an ninh quốc gia, xâm phạm công sản, sanh mạng hay tài sản của nhân dân

VÀ VIỆC LẬP TÒA ÁN QUÂN SỰ ĐẶC BIỆT

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ HAI

Tổ chức các Tòa Án Quân sự Đặc biệt.

ĐIỀU 6: Nay thiết lập 3 Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt đặt trụ sở ở Sài gòn, Ban Mê Thuột và Huế.

Quản hạt Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt Sài gòn là các tỉnh Nam Phần; Quản hạt Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt Ban Mê Thuột là các tỉnh Cao Nguyên Trung Phần. Quản hạt Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt Huế là các tỉnh Trung Nguyên Trung Phần.

Tùy theo nhu cầu có thể thiết lập thêm những Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt khác do Sắc Lịnh của sự phân chia quản hạt giữa những Tòa Án mới và Tòa Án cũ cũng sẽ do Sắc Lịnh ấn định.

Sự Sửa đổi quản hạt sau này sẽ do Sắc Lịnh ấn định.

Các Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt sẽ đặt tại trụ sở Tòa Thượng Thẩm. Sơ Thẩm hay Hòa Giải Rộng Quyền, nếu không có trụ sở riêng biệt, và xét xử tại đó hay xét xử lưu động ngoài trụ sở nếu cần.

ĐIỀU 7: Thành phần của mỗi Tòa án Quân sự Đặc biệt gồm có:

— Một sĩ quan từ cấp tá trở lên có bằng luật khoa cử nhân... Chánh thẩm.

— Đô Trưởng, Thị Trưởng hay Tỉnh Trưởng nơi Tòa nhóm họp hoặc đại diện... Phụ thẩm.

— Một sĩ quan từ cấp tá trở lên... Phụ thẩm.

Chánh Thẩm hay Phụ Thẩm sẽ do Nghị định của Bộ Trưởng Quốc Phòng hay Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng bổ nhiệm.

ĐIỀU 8: Một sĩ quan từ cấp Tá trở lên giữ chức vụ Ủy viên Chánh phủ và một hay nhiều Phó Ủy viên Chánh phủ là Sĩ quan cấp Tá.

Các nhân viên Sĩ quan trên đây đều do Nghị Định của Bộ Trưởng Quốc Phòng hay Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng cử ra mỗi sáu tháng. Khi thiếu cấp Tá thì sẽ lấy xuống cấp Úy nếu không có điều chi ngăn trở.

Mỗi khi cần thì cũng có thể cử ngay những Sĩ quan thay thế theo thể thức trên.

ĐIỀU 9: Phòng Lục Sự sẽ do một Lục Sự Trưởng điều khiển với sự giúp việc của một số Lục sự, Thư ký Lục sự và thư ký đánh máy.

Các nhân viên này sẽ được bổ nhiệm do Nghị định của Bộ Trưởng Quốc phòng hay Bộ Trưởng Phụ tá Quốc phòng.

ĐIỀU 10: Tất cả các nhân viên đều phải tuyên thệ trước Tòa Phá Án trước khi nhận việc. Sự tuyên thệ này là tuyên thệ viết.

ĐIỀU 11: Thuộc Thẩm quyền Tòa Án Quân Sự Đặc biệt:

1) Các vi phạm dự liệu trong các điều 1, 2 và 3 luật này bất luận bị can là thường nhân hay quân nhân.

2) Các tội gián điệp và phản nghịch ấn định bởi Dụ số 47 ngày 21-8-1956

3) Các tội lũng đoạn và phá hoại nền kinh tế và tài chính quốc gia dự liệu bởi Dụ số 61 ngày 3-10-1955.

4) Những tội có điều luật minh định thuộc thẩm quyền Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt..

ĐIỀU 12: Khi một việc thuộc quyền Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt thì Bộ Trưởng Quốc Phòng hay Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng ra lệnh có viện dẫn lý do để truyền đưa thẳng bị can ra xét xử, không cần mở cuộc thẩm cứu.

ĐIỀU 13: Ủy viên Chính phủ đọc bản cáo trạng về thẩm quyền của Tòa Án và về mọi chi tiết của tội trạng.

ĐIỀU 14: Ủy viên Chánh Phủ Tòa Án Quân Sự Đặc biệt trong công việc truy tầm các vụ phạm pháp

(Xem tiếp trang 3)

ĐẬU SỞI

(BAN TRÁI)

Trẻ em mọc sởi (ban) thủy đậu (trái dạ) Đậu (trái trời) nhờ đến ngay nhà thuốc chuyên môn.

PHÚC AN ĐƯỜNG

ở lang TÂN (trước ở chợ Hôm Hà Nội). Chuyên trị các bệnh Đậu Sởi người lớn và trẻ em. Nhà thuốc Phúc An Đường chuyên chữa các bệnh trẻ em, bệnh đàn bà, bệnh đàn ông, khách dùng thuốc rất được tín nhiệm nay ở **267 Nguyễn thiện Thuật Bàn Cờ Saigon.**

Thuốc ho gà. — Thuốc ngọt dễ uống mau khỏi, chỉ có thuốc ho gà Phúc An Đường mới trừ được tuyệt bịnh ho.

Bổ tì tiêu cam tích. — Là môn thuốc bổ gia truyền quý nhất của trẻ em, uống thuốc này ăn ngon, ngủ yên mau lên cân, trừ được các chứng, tống độc, trừ lãi sán.

Có ma hay không?

(Tiếp theo trang 3)

Khi người nhà hay được thì cô đã ra người thiên cổ! Trước khi chết, Thu C, viết hai bức thư để lại một cho cha mẹ tạ tội bất hiếu và một cho chàng D. là kẻ phụ tình.

Trong bức thư tuyệt mạng gởi cho người yêu, người ta thấy đoạn kết lá thư thắm thiết ấy như sau:

« Anh D. yêu quý! Anh còn nhớ không khi em cùng anh cặp tay nhau tránh mưa trong một hầu đá nhân một chuyến xe lửa đi Nha Trang. Anh vuốt ve em, âu yếm nói rằng:

— « Em Thu C. yêu quý nhất của anh ơi! Anh thề trọn đời yêu em dù trong nghịch cảnh nào, anh cũng không quên em dù có chết đi... » Anh ơi! Em sung sướng quá, lúc ấy em nép đầu vào ngực anh, em thốt rằng:

— « Em cũng vậy! Em yêu anh nhất đời nếu, lúc sống, không cùng anh chăn gối, khi chết, em nguyện theo bên anh! Và, em ghi chặt anh vào lòng em, em nói tiếp: « Em sẽ giết chết kẻ nào cướp anh của em, dù phải trả bằng giá nào em cũng không từ chối! Thế mà! Trời xanh ganh ghét má hồng, anh ơi! Anh đã phụ em vì TIỀN! Anh ơi! Em chết mất! Nhưng khi chết, hồn em sẽ quanh quấn bên anh, em sẽ giết chết kẻ nào... yêu anh! »

Lúc nhận được lá thư tuyệt mệnh này, D. dù đang cùng vợ hưởng tuần trăng mật ở tòa biệt thự riêng biệt tại Phú Nhuận D cũng tức tốc bỏ về nhìn mặt người yêu cũ lần chót! D. hết sức hối hận, anh chết ngất mấy lần khi thấy người ta đưa cỗ «quan tài» Thu C. xuống huyệt Thế là hết! Mối tình đầu của Thu C đã vì anh mà tan vỡ!

(Còn nữa)

CASINO SAIGON

Kể từ thứ năm 21-5-1959

Chiếu một phim màu Technicolor và Vistavision của Cosunam Films

MỘT ĐỜI VONG QUỐC

● Một thiên tình sử diễm lệ lồng trong khung cảnh huy hoàng rực rỡ.

● Một cuốn phim lịch sử với những tình tiết éo le, bi thảm cùng những trận so gươm này lửa... Một phim rất hay không thể bỏ qua!

Do các ngôi sao sáng diễn xuất:

— Louis JOURDAN: Nam diễn viên được mến chuộng của màn bạc Pháp.

— Belinda LEE: Cô đào « nguyên tử » tóc bạch kim của Anh lần đầu diễn xuất tại VN.

— Anna HEYWOOD: Một nữ tài tử duyên dáng khêu gợi đã đoạt chức Hoa Hậu Anh Quốc và nhiều giải hoa khôi sắc đẹp khác.

Nói tiếng Pháp.

Phụ đề Việt ngữ.

THƯỜNG TRỰC: Mỗi ngày kể từ trưa, riêng chúa nhật suốt ngày.

XUẤT TỐI: Như thường lệ. (có bán giấy trước tại rạp).

Bịnh nào thuốc nấy

ĐAU BỤNG MÁU

Đau bụng lâm chiêng, mặt mày tái mét, hoặc 2-3 tháng có kinh 1 lần huyết điều ra ít, nên uống BẠCH-PHỤNG-ĐIỀU-KINH số 37, Võ Văn Vân, rất hạp cho quý Cô mới kinh, quý Bà huyết kém, giá 28đ.50 uống 5 lần (Kỵ thai).

Trúng thực ỉa mửa

No hơi ợ chua, sình bụng. Trẻ con ọc sữa uống **Tế Thế Tiên Đơn** VÕ-VĂN-VÂN công hiệu trong 5 phút. Giá 4đ. Nên mua để sẵn trong nhà

ĐAU TỬ CUNG

Tử cung sa, sưng, giây chằng yếu, bạch đái nhiều, uống BÁ ĐA SƠN QUẢN TÁN số 1 VÕ - VĂN VÂN linh nghiệm vô cùng. Hỏi các tiệm thuốc Bắc Việt Hoa.

NHÀ THUỐC VÕ-VĂN-VÂN 201-211 Đ.L. Nguyễn Thái Học **SAIGON**

CẢM SỐT
SỔ MŨI
NHỨC ĐẦU
CÚM, HO

ANTIGRIPPE

Vinco Vitaminé

(thuốc cảm sao trắng)
Thần hiệu nhất.

ĐỜI SỐNG CỦA PHỤ NỮ

Từ khởi đầu thấy kinh, đến khi bế tắc kinh, một thời gian dài đăng đẳng, vì máu huyết xấu, kinh nguyệt không đều, thì sinh ra bịnh một trăm phần trăm: như tử cung sa, giây chằng đau, huyết bạch ra nhiều, đau lưng nhức mỏi, làm cho da mặt xanh xao, yếu đuối mau già,... Nên mau mau uống thuốc:

Phụ-nữ «KIỆN-MỸ-TỐ»

...trong một vẻ hiệu nghiệm cấp kỳ. Bán khắp tiệm thuốc bắc Việt Hoa. Tổng phát hành: Nhà thuốc RỒNG BAY 646, Phan-thanh-Giản, Saigon.

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Người yêu 16 tuổi...

N.Đ.A. lược thuật

Lần đầu tiên, Cát đã gặp Mai bên cạnh chiếc máy thâu thanh, trong buổi dự tiệc cưới của Hải, một người bạn thân của chàng.

Hôm ấy, Cát làm phù rể và Mai lại có phù dâu xinh đẹp nhất. Mai mặc một chiếc áo màu hồng: ngay trên ngực nàng, có cài một đóa hoa Mai vàng.

Khi gặp Mai bên cạnh chiếc máy thu thanh, Cát đã đưa mời nàng một cốc rượu và nói một cách tha thiết:

— Mời cô.. để mừng cho hạnh phúc của cô dâu và chú rể... cô cô... cái hoa đẹp quá... Có lẽ cô thích hoa mai nhất... phải không?

Mãi về sau, cô dâu mới nói cho Cát biết rằng người cô cài hoa mai trên ngực chính là Mai, một nữ sinh trường Hoa Niên.

xxx

Hai tháng sau, Cát đang đứng trước rạp chiếu bóng thì vợ chồng Hải và Mai vừa từ trên xe tắc xi bước xuống. Cát liền vội vàng chào hỏi vợ chồng Hải và... Mai. Không đợi Hải phải mời tới câu thứ hai, Cát sung sướng nhận lời đi xem chiếu bóng với ba người.

Xem phim gì ư?

Cát không nhớ! và, Cát cũng không để ý đến nữa!

Chỉ biết rằng hôm đó, Hải như đã đoán được nỗi lòng thầm kín của Cát và Hải đã xếp đặt để Cát được ngồi cạnh Mai. Lúc đầu, Mai chăm chú nhìn lên màn bạc. Nhưng về sau, thấy Cát cứ nhìn mình không chớp mắt. Mai thẹn thùng đưa khăn tay lên che một nửa mái tóc đen huyền.

Tan buổi chiếu bóng, Hải thì thầm với vợ một lúc rồi bảo Cát:

— Này! Cát này! Hôm nay nhân tiện vợ chồng mình có mời cô Mai đến ăn cơm xoang, Cát...

Hải không nói tiếp; Hải chỉ cười một cách ranh mãnh. Nhưng Cát đã cười xòa:

— Nếu có cô Mai... thì tôi nhất định đòi anh chị phải cho tôi ăn cơm với...

xxx

Sau bữa cơm ở nhà Hải, Cát và Mai đã trở thành một đôi bạn thân, mỗi tuần gặp mặt nhau một lần vào chiều thứ bảy. Qua đến tuần lễ thứ tư, tình bạn của họ đã biến thành tình yêu. Mai đã hết e thẹn, và Cát thì đã bắt đầu hôn nhẹ trên mái tóc thơm ngát của người yêu.

Mai đã kể hết cho Cát nghe về gia đình của nàng: Cha nàng đã qua đời từ khi nàng mới còn mười tuổi. Đến nay, sáu năm đã trôi qua... sáu năm dài đặc sống trong một tòa biệt thự rộng lớn với một người mẹ và một bà vú già.

Mai nói:

— Mẹ còn trẻ lắm anh ạ. Năm nay mẹ mới có 32 tuổi... Nghĩa là mẹ đã sanh ra em vào năm mẹ mới 16 tuổi. Hai mẹ con đi dạo phố... ai cũng bảo là hai chị em ruột. Em giống mẹ như cùng một khuôn đúc ra.

Cát cũng tâm sự với Mai:

— Còn nửa tháng nữa anh sẽ thi. Theo lời các giáo sư của anh thì... anh có nhiều hy vọng đỗ được em ạ.

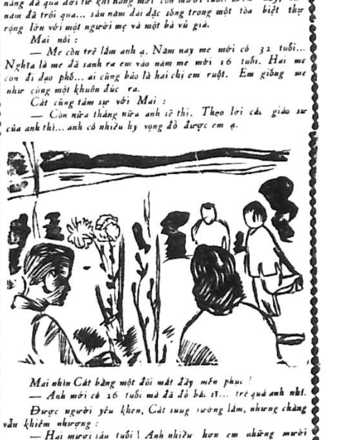

Mai nhìn Cát bằng một đôi mắt đầy mến phục!

— Anh mới có 26 tuổi mà đã đỗ bác sĩ... trẻ quá anh nhỉ.

Được người yêu khen, Cát sung sướng lắm, nhưng chàng vẫn khiêm nhượng:

— Hai mươi sáu tuổi! Anh nhiều hơn em những mười tuổi...

Nhưng Mai thì lại vui vẻ nắm lấy tay Cát:

— Ngày mai anh đến nhà em, em sẽ giới thiệu anh với mẹ.. Rồi anh xem, mẹ và em sẽ giống nhau như hai giọt nước.

oOo

Ngày chủ nhật...

Vừa gặp bà mẹ Mai, mặt Cát bỗng đỏ bừng lên.

Trong khi Mai rối rít nói liến thoắng như một con chim non vừa tập hót, thì như chết lịm đi. Trong đầu óc chàng, những hình ảnh đã qua liền xáo trộn hiển hiện rõ hơn...

«... Cách đây mấy tháng, trên bãi biển Long Hải, Cát đã gặp một thiếu phụ có đôi mắt buồn như mặt nước hồ thu lắng đọng vào một buổi chiều nhạt nắng. Thiếu phụ ấy từ dưới nước mới đi lên; bộ áo tắm ướt đẫm, dính sát vào da thịt của thiếu phụ, làm nổi bật những đường cong trên người nàng...

... Nhìn thấy thiếu phụ ấy, Cát đã ngây ngất như người bị thôi miên bởi một sức mạnh vô hình. Thế rồi, như một cái xác không hồn, Cát đã từng bước một đi theo thiếu phụ ấy. Chính thiếu phụ ấy cũng biết Cát đang mê say mình... »

Bây giờ, thiếu phụ ấy lại chính là bà mẹ của... người yêu của Cát. Tự dưng Cát đâm ra hoang mang...

Chàng thầm nghĩ:

— Nếu Mai biết chuyện, Mai sẽ nghĩ sao? Có lẽ Mai sẽ khóc... Có lẽ Mai sẽ xa lánh mình... có lẽ Mai sẽ giận dỗi mình... Và cũng có lẽ Mai sẽ nghĩ rằng Mai chỉ là hình bóng của một mối tình quá vãng của mình, rằng mình yêu Mai chỉ vì Mai... giống hệt một người đàn bà đã ngự trị trong con tim mình liền trong mấy tháng...

Giữa khi Cát đang chết lịm đi như vậy, thì Mai vẫn vô tình, ôm chặt mẹ nàng vào lòng mà nũng nịu:

— Mẹ ạ! Anh Cát thấy mẹ... anh ấy đâm ra lúng túng... Mẹ cho phép con tiếp chuyện anh ấy một mình vậy nhé...

oOo

Như đã hẹn trước, Cát chờ cho Mai lên xe đi học rồi mới vào nhà nàng. Bà mẹ của Mai ngồi phòng khách đợi Cát. Bà mặc áo dài, một chiếc áo dài cũ màu đen, và có vẻ như sắp sửa đi đâu...

Trông thấy Cát bà đứng dậy ngay và nói:

— Em Mai đã cho tôi biết là cậu muốn xin cưới em Mai làm vợ. Tôi hoàn toàn để cho em Mai tự ý quyết định...

— Thưa bà...

— Vâng tôi cũng hiểu cậu muốn nói gì rồi. Vì... vì... cũng khó trả lời quá... Bởi vậy, tôi đã viết sẵn câu trả lời:

(Xem tiếp trang 3).

SỐ 96 — *Tiểu thuyết dã sử của* **HOÀI ĐIỆP THỨ LANG**

CHƯƠNG XI

Cuồng phong trên biển cả

(Tiếp theo)

Chiếc thuyền triều đình có vẻ sẵn sàng chờ đợi, không cần tránh. Cả ba thuyền phút chốc áp mạn nhau song song; hai thuyền thủy khấu kèm hai bên, chiếc « Vương Thuyền » ở giữa, chỉ cách nhau chừng dăm xải.

Sóng gió bỗng dịu bớt. Ba con thuyền không bị tròng trành nghiêng ngả như trước. Các dũng sĩ hải tặc cùng binh sĩ triều đình đều đứng vững chân trên sạp thuyền. Quân đôi bên tuốt sẵn khí giới cầm lăm lăm trong tay, chỉ chờ một lệnh truyền là khởi sự giao chiến.

Lần này, hai chiếc thuyền hải tặc xông tới gần địch thủ nhanh quá. Họ không cần dùng tới giây móc sắt, cũng không cần xử dụng tới cung tên hoặc lao nhọn.

Ba mạn thuyền vừa giáp nhau « loạt xoạt! », bỗng quân sĩ hai bên đồng thanh cất tiếng hò giật giọng:

— Chiến!

Đoàn dũng sĩ hải tặc nhảy rào rào sang thuyền địch thủ.

Phu nhân họ Nghiêm đặt chân sang chiếc thuyền lớn đầu tiên. Phu nhân vừa thoáng nhìn thấy trong khoang thuyền đối phương giữa khung cửa trạm rực rỡ vàng son, nổi bật lên một bóng người khoác áo long cổn, sắc hoàng bào nhìn từ xa cũng không thể lẫn.

Mạc Đăng Dung đây rồi!

Phu nhân có bao giờ quên được cái vóc dáng ... ngênh ngang đáng ghét của hắn!

Người đàn bà hoa thanh bảo kiếm, lăn xả về phía khoang thuyền Mạc Chúa. Phu nhân muốn tự tay mình phải đâm được một mũi kiếm vào mặt kẻ thù, hoặc phải là kẻ đầu tiên bắt sống được kẻ thù!

Anh chàng Tiểu Yết Kiêu tức Vệ Cao phải theo sát gót phu nhân, vì sợ phu nhân quá hung cuồng có thể khinh xuất. Quả thực, người thiếu phụ nữ tặc không còn kể gì nguy hiểm. Phu nhân không cần biết địch quân nhiều hay ít, tướng chỉ huy thuyền này yếu hay mạnh?

Phu nhân chỉ biết mỗi một cái đích trước mắt: đó là cái bóng người mặc long bào trong khoang thuyền.

Như phu nhân chưa xông đi được tới ba bước, ... nghe đám binh triều hò hét vang lừng:

— Vây kín lấy con nữ tặc! Con « yêu cái » đây rồi

Bên phía thủy khấu, các dũng sĩ cũng đáp lại liền:

— Bắt sống lấy thằng Mạc đăng Dung! Thằng Đăng Dung trong khoang thuyền kia kìa!

Ánh đao kiếm loang loáng. Những lưỡi thép chạm nhau tóe lửa.

Đám binh triều hình như đã có chuẩn bị. Chúng nghênh chiến rất hăng, không hề hoang mang. Chắc đây là những quân sĩ tinh nhuệ nhất của Đăng Dung. Chúng đều mặc giáp trụ, đao khiên, mộc bịt sắt đánh bằng đoàn đao hoặc búa ngắn,

Toán quân đó, chạm trán cùng đoàn dũng sĩ Lục Hải Khấu, xứng đáng gọi là kỳ phùng địch thủ. Hai toán quân lập tức xông vào nhau đánh xáp lá cà, không nhường nhau nửa bước.

Đàm Giao, từ thuyền mình nhảy sang chiếc thuyền lớn, vừa định đánh dấn vào đám đông theo gót Nghiêm phu nhân liền bị chặn đứng lại bởi bốn năm lưỡi búa vây đánh tới tấp. Đàm nhận biết ngay đây là những tên thủy binh thuộc đội « Giao Long », một đội quân tỳ hổ thiện chiến nhất, của Đăng Dung.

Chúng vừa đánh vừa quát tháo:

— À! Thằng phản tặc họ Đàm! Mi cả gan theo giặc Mi không thể thoát tội!

Đàm không thèm nói nửa lời, cứ việc vung kiếm tiến đánh. Mới đánh được dăm ba hiệp, Đàm đã nhận thấy đội quân « Giao Long » quả thực lợi hại.

Đàm hơi tiếc lúc này không có Thần Lực hoặc Tiểu dã Tượng ở cạnh: Ngay từ đầu cuộc gây rối loạn trong hàng ngũ binh Triều lúc này, Thần Lực và Tiểu dã Tượng đã phải dĩ hậu tập đánh cản để cho Đàm vượt thoát lên trước. Hai người đã bị hãm giữa vòng vây của địch quân từ lúc này. Chẳng biết bây giờ họ lạc lõng đâu?

Thiếu Thần Lực và Tiểu dã Tượng, Đàm thấy như thiếu cả một đại đội quân hộ vệ.

Đàm áp lưng vào mạn thuyền, vừa bình tĩnh chống đỡ với cả bốn năm lưỡi búa, vừa chuyển bước lướt theo chiều ngang. Đàm bắt đầu thấy nóng ruột, Bên tai Đàm vẫn hỗn độn vang lên những tiếng reo hò của quân sĩ cả hai bên:

— Xông vào khoang thuyền bắt lấy thằng Đăng Dung!

— Xô tất cả vào! Không để con nữ tặc trốn thoát!

Đàm vẫn bước ngang. Chợt Đàm chạm vào một sợi giây buồm căng thẳng, suýt ngã. Hăng máu, chàng thiếu niên vô tướng nhao người chém vung lưỡi kiếm chém một nhát thực mạnh vào tên địch thủ gần nhất. Tên này vội nhảy lùi một bước xô rạt cả mấy tên bạn đứng cạnh.

Đàm liền rún mình nhảy tung người đứng lên mạn thuyền cao. Một tay đưa lưỡi kiếm cắt đứt phựt sợi giây buồm, một tay Đàm nắm chặt ngay lấy phía trên đoạn giây, và chợt co bổng hai chân, Đàm đu mình bay lướt trên không, qua đầu tất cả đám quân phía dưới, như một con chim vụt cất cánh nhào đi mất.

Toán địch thủ của Đàm la thét náo loạn.

Nhưng Đàm đã bay lướt đi xa, vừa vặn tới trước cửa khoang thuyền có bóng người mặc áo hoàng bào, và cũng vừa lúc vị phu nhân nữ tặc múa kiếm xông tới,

Tức thì Đàm Giao buông tay, gieo người từ trên cao xuống như một vị thiên tướng vừa xuất hiện.

Đám binh triều nhiều kẻ hốt hoảng nhảy rãn cả sang hai bên. Nhưng đám dũng sĩ thủy khấu cùng Nghiêm phu-nhân đã quen lắm với những lối « đánh đu bay » như vậy, chiến thuật thông dụng của giặc bể.

Không ai ngạc-nhiên hết. Cũng chẳng ai lưu ý tới Đàm.

Như con chim én xà cánh, Đàm-Giao từ trên cao liệng mình xuống, đặt gót liền bên cạnh Nghiêm Phu-nhân.

Người đàn bà như đang say máu. Cái bóng áo hoàng bào đã hiện rõ ngay trước mắt, Không còn một tên quân địch nào cản lối.

Phu nhân nhảy chồm lên, một bên Tiểu-yết-Kiêu, một bên Đàm-Giao vẫn theo xát cánh.

Người đàn bà rít lên the thé:

—Đăng-Dung! Mày chết với ta!

Phu nhân định lao người xấn vào trong khoang thuyền, bỗng Đàm-Giao thốt kêu lớn:

—Không phải Đăng-Dung! Phu nhân lùi bước! Cẩn thận!

Nhanh như chớp, từ trong khoang, nấp sau tấm màn vóc che khuất hai bên khung cửa trạm, hàng chục ngọn câu liêm dài vụt phóng ra, cùng lia vào chân vị nữ tướng giặc bể.

(Còn nữa)

Hồi ký của ĐẠM PHONG

BỊ PHỤ BẠC NÀNG TỰ TỬ ĐỂ BÁO THÙ CHÀNG !

Câu chuyện mà tôi kể dưới đây là một chuyện có thật do chính người trong truyện là ông Nguyễn xuân D thuật lại cho tôi nghe, nhân dịp tôi về thăm ông ở Rạch Giá.

Câu chuyện...đau khổ, rùng rợn nầy xảy ra cách đây hơn 30 năm về trước..

Hồi ấy, cô Thu C học trường « áo tím » bây giờ gọi là Gia Long, còn cậu D. học ở Pétrus Ký : hai người là bạn thân, nhà ở cùng phố ; đường Champagne (ngày nay là Yên Đổ). Song đường của cô Thu C. và cậu D. là bạn cùng sở, tong sự tại Tòa Soái-phủ Sài-gòn (bây giờ là Dinh Độc Lập) Do đó hai nhà coi nhau rất thân qua lại giúp đỡ nhau như người trong một họ. Ngoài ra, thấy hai trẻ có chiu quyến luyến nhau hai bên đều có ý muốn tác thành cho đôi trẻ, khi cả hai thành tài.

Riêng cậu D. và cô Thu C. bề ngoài có vẻ là « Bạn » nhưng bề trong đã ngầm yêu nhau rồi. Do đó, cứ mỗi tuần vào chiều chúa nhật, cô cậu thường rủ nhau đi dạo phố... với sự đồng ý... « ngầm » của gia đình.

Cuộc tuần tiểu ái tình diễn ra không bao lâu thì hai đàng cũng thi đỗ ra trường : Nàng, về dạy học. Chàng, theo nghề cha làm tham tá ở tòa thị sảnh Sàigòn.

Trong thời gian nầy, hai bên vẫn liên lạc «đằm ấm» với nhau như thuở cùng... xây mộng ước. Nhưng, việc đời có những chuyện bất ngờ, trái với ý muốn của người, thường xảy ra :

— Vì một món tiền hồi môn kếch xù ! Cậu D. quên lời nguyện ước năm xưa, nhận lời cầu hôn với một cô gái con một điền chủ giàu nức tiếng ở Hậu Giang thời bấy giờ... Được tin sét đánh, cô Thu C. bỏ nghề dạy học ở nhà. Hàng đêm liền, ngồi đối diện với đèn mờ, cô đã khóc hết nước mắt vì mối tình ngang trái nầy !

Thấy con buồn, cha cô Thu C. (là ông T.) cố khuyên giải bảo cô hãy quên con người phụ bạc ấy đi. Nhưng dễ gì quên được vết thương lòng nầy ? Cô Thu C. trả lời cho song thân biết là chỉ có «chết» cô mới quên được !

Rồi thấm thoát thời gian qua đi phũ phàng lên lòng người. Cô Thu C. Ngày đêm khóc than nguyền rủa con người phụ bạc... Trong khi đó, D sung sướng chờ ngày... cưới vợ ; D. đâu còn để tâm đến mối tình đầu tuy «đẹp» nhưng thiếu tiền kia...

Rồi... « sầu dài ngày vắng thu đã sang đông », D. sung sướng lên xe hoa về nhà... vợ ! Để mặc cho « ai » kia sầu khổ một mình ! Trớ trêu thay, thu C. muốn quên mà quên không được vì những tiếng pháo nổ xé nát cõi lòng kia !

Rồi...

Lúc sống, không cùng chàng chung gối, khi chết em nguyện... theo chàng !

Đêm mùng 9 tháng chạp năm...

Trong lúc D. đang sung sướng tận hưởng đêm « tân hôn » đầy hoan lạc của mình thì, cách động thiên thai của chàng không bao xa ; vì quá uất hận, cô Thu C. đã uống dầu nóng quyên sinh !

(Xem tiếp trang 2)

Phóng sự của THANH-PHÚ

V.— GIAI-THOẠI CÔ ĐẦU : MỘT CÔ ĐẦU ĐƯỢC « QUAN HUYỆN » LẠY VÀ MỘT CÔ ĐẦU CHẾT ĐƯỜNG.

(tiếp theo)

Đời cô đầu có lắm chuyện lên voi xuống chó, những lúc phong lưu cũng như những bước phong trần, đủ cả vui buồn, cười khóc ..

Trong bầu không khí mơ mộng của chầu hát, sau vài câu bông mạc, sa mạc của một cô đầu rượu (mới tập hát) ông bạn «Thổ Công» của chúng tôi thuật cho chúng tôi nghe một vài giai thoại :

Trước hết, câu chuyện lên voi của cô Đốc Sao.

Xin hãy giới thiệu cô Đốc Sao vài giòng đã. Thế hệ làng chơi của Nguyễn văn Vĩnh, Phạm Quỳnh, ai cũng biết « hoa khôi » ấy trong xóm Khâm thiên. Hồi còn là một cô đầu công nhân, tên tục cô là cô đầu Nghĩa.

Cô đã làm cho một ông đốc tờ Việt lai Tầu, phải chết mê, chết mệt. Giả nhân ngãi, non vợ chồng, hai người tình kết/bên chánh thức, sau lại thôi. Vì đốc tờ ấy, sau khi ở với cô đầu Nghĩa ít năm, đã mất già nửa sản nghiệp và cái tên «Sao» của ông cũng «được» cô trưng dụng. Rồi cô Nghĩa ngậm câu «Tình gì anh, nghĩa gì tôi !» Cô trở về nghề cũ trong làng «xênh phách» với cái tên mới : Cô đốc Sao.

Có tiền rồi, cô bước lên địa vị chủ nhân. Cô mở một nhà cô đầu lớn nhất xóm Khâm Thiên (Hànội) ươm một vườn hoa tươi thắm gồm những cô đầu rượu son trẻ, làm cho khách làng chơi phải quăng tiền qua cửa sổ, để mua lấy những phút say sưa, ảo mộng.

Trong thời kỳ đang thịnh, cô Đốc Sao được viên Tổng Đốc Hà Đông Hoàng Trọng Phu xin cô bỏ nghề ; ông thề đúc nhà vàng cho người ngọc ở. Cô từ chối.

Một người có thế lực nhứt nhì nữa là ông Phạm huy Lục, viện trưởng viện Dân Biểu Bắc kỳ, xin dâng trái tim cho cô Đốc Sao. Cô cũng lắc đầu.

Lần thứ ba, cô còn từ chối một nhà cự phú nữa, một người đã tiêu tan sự nghiệp vì cô ..

Để rồi rút cuộc, cô lấy một văn sĩ nghèo là Hoàng-tích-Chu. Với nhà văn tài hoa này, cô đã bỏ tiền ra giúp anh mở một tờ báo, ra tranh cử Dân biểu. Cô tận tâm phụng sự nhà văn họ Hoàng cho đến khi anh từ trần ; cô an táng chu đáo rồi lại trở về nghề cũ. Hồi ấy cô chừng tứ tuần.

Người ca kỹ ấy đã có lần dám bắt một viên tri huyện phải quỳ gối lạy mình nữa. Đó mới là một việc... táo gan rùng mình.

Nguyên cô Đốc Sao có nuôi một người con gái từ thuở nhỏ, mà cô nhận là dưỡng nữ.

Cô cho nàng đi học ; thiếu nữ này đến tuổi đôi tám, đã đẹp lại có chút học vấn, các con nhà trâm anh thế phiệt chưa chắc ăn đứt.

Thiếu nữ lọt vào mắt xanh một viên tòng đốc nhiều tuổi hơn cả thân phụ nàng ; éo le hơn nữa là có một viên tri huyện trẻ tuổi, làm việc dưới quyền của viên tổng đốc nói trên, cũng đem lòng yêu nàng.

Chẳng nói chắc bạn cũng biết lòng cô gái tơ thiên về bên nào.

Viên tổng đốc biết mình sẽ là kẻ chiến bại, nên đã hăm dọa kẻ tình địch rằng : nếu anh không rút lui thì anh sẽ bị đổi đi lên nơi rừng thiêng nước độc. Viên tri huyện nhứt định sống thác với tình chớ không chịu nhượng bộ « bề trên ». Sau cùng, viên tổng đốc dùng chiến lược sâu độc để làm ngã lòng đối phương. Ông ta nhờ cô Đốc Sao thi hành một độc kế : khi viên tri huyện đến xin kết hôn cùng dưỡng nữ cô Đốc Sao, thì bà mẹ nuôi buộc chàng rể phải lạy bà đúng theo nghi lễ trong các đám cưới cổ.

« Quan huyện » mà bận áo thụng xanh, lên gối xuống gối, lạy một cô đầu đã quá tuổi ! Còn chuyện động trời nào cho bằng ! Vậy mà viên tri huyện cũng cúi đầu xin dâng.

Thế là trong một lễ cưới linh đình, có đủ mặt các chủ cô đầu đến dự, cô Đốc Sao vênh vang nhận lạy của chàng rể tri huyện. Cô đã trả lời ngầm cho những ai thường nói câu : «Xướng ca vô loại !»

Trên đây là một chuyện cô đầu... lên voi.

Cũng có chuyện cô đầu... xuống chó nữa, vì là một cô đầu chết đường như một con chó vô-thừa-nhận.

Năm ấy là 1946. Cuối năm, nhiều người ở Sài-gòn đi tản cư đã trở về thủ đô để sanh sống. Trong số có cô đầu Lan, một danh ca xóm Phú Nhuận trước. Cô không có sắc song có thanh và giọng hát của cô đã ăn đứt nhiều cô đầu cùng một thế hệ. Cô mang cái bịnh « cơm đen ». Muốn có đủ hai thứ cơm mà sống sau khi hồi cư hàng ngày cô phải đi bán bánh đậu xanh trong các xóm đông người Bắc ở.

Ai mua vài gói bánh đậu, thì cô cất giọng lanh lảnh lên mà ngâm bồng mạc, sa mạc hoặc kể truyện kiều, cho nghe đỡ buồn.

Lúc đầu, người trong xóm nghe vẳng vẳng tiếng cô tưởng là ai vặn máy hát ; sau người nọ truyền khẩu qua người kia, thiên hạ mới chú ý mà biết rằng có một cô đầu đi bán bánh đậu.

Nhờ người ta mua giúp nên cô Lan sống qua ngày ít lâu.

Rồi một sáng tinh sương, người ta thấy tại hàng ba một căn phố đường Lagrandière có một tử thi thiếu phụ co ro, trong cái áo the thâm bạc phếch. Lính đến ; người ta khiêng thiếu phụ bạc phước lên xe « băng ca » đưa về nhà xác, mấy người tò mò nhìn kỹ mặt rồi la lên :

— Trời ơi ! Cô Lan ! Cô đầu vẫn bán bánh đậu hàng ngày.

« Thổ công cô đầu » của chúng tôi, kể xong chuyện cô Lan, ngừng lại lau mặt kính trắng, vẻ mặt buồn ngùi thương cảm. Ông lắc lư đầu, ngâm câu Kiều lẩy :

Xưa sao phong gấm rủ là !
Giờ sao tan tác như hoa giữa đường !

Một cô đầu hát nghe câu chuyện, cũng xúc động lau nước mắt mà ngâm lên hai câu :

Sống làm vợ khắp người ta !
Hại thay thác xuống làm ma không chồng !

Và một bạn trẻ trong đám quan viên chúng tôi kết luận bằng hai câu định mệnh :

Cho thanh cao được thanh cao !
Bắt phong trần phải lao đao phong trần !

(Còn tiếp)

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(*Tiếp theo trang 2*)

Rồi bà mẹ của Mai đi ra cửa.
Cát vội vàng dở lá thư ra đọc :

« Phải tôi đã nhớ... tôi đã nhận ra cậu là chàng thanh niên « nhiều tình cảm trên bãi bể Long Hải. Lúc đầu tôi cũng « tưởng là chúng ta không nên gợi lại một kỷ niệm đã nhòa « mờ như sóng biển đã làm nhoà mờ các vết chân trên bãi « cát.

« Nhưng, rồi tôi lại thấy giữa cậu và tôi có một bầu « không khí nặng nề... cần phải phá tan ngay từ đầu. Như vậy, « có lợi cho cả ba người chúng ta và nhất là... chúng ta « không có quyền đầu độc tâm hồn trong trắng của em Mai « bằng một câu chuyện vô nghĩa.

Một người mẹ...

o O o

Hai tháng sau, Cát thi đỗ và cưới Mai làm vợ. Mai bước lên xe hoa, còn mẹ nàng thì sửa soạn hành lý để đi Đà Lạt... thăm một người bạn cũ.

N.Đ.A.

Vụ án xử lầm thứ hai này đã tệ hại hơn : nó khiến một mạng người lương thiện phải chịu một cái chết oan uổng, một lũ con mất bố, một người vợ mất chồng. Chẳng những thế dân chúng bên ngoài nhìn rõ thấy sự oan uổng của nạn nhân đã vô cùng xúc động. Tại thành phố Ba lê, các giáo đường đều tổ chức những buổi lễ cầu nguyện cho can phạm. Dư luận khắp nơi đều bàn tán sôn sao về nỗi oan khiên của người quản gia Lơ Bon.

II.— Oan hồn kẻ tử tù

PHAN-KHANH lược thuật

Án mạng bị phát giác

Vào khoảng 8 giờ sáng ngày 28-11-1689, những người công nhân tư gia ở nhà hàng Sa-von-ni-e, phố Ma-Sông, (nay là phố Sàm-pô-li-ông) gần Soóc-Bon đã hết sức lo ngại vì không thấy tiếng chuông gọi của bà chủ Ma Den. Họ liền báo cho viên quản gia Lơ Bon hay. Lơ Bon cũng giật mình và nói cho họ hay là đêm qua, trước khi đi ngủ, theo như thường lệ, hắn cũng đi tuần một vòng thì thấy cái cửa ở phía cổng cho xe ngựa đi vào mở toang và hắn đã phải đóng lại.

Người ta liền kéo nhau lên lầu gõ cửa buồng bà Ma Den và tiến vào. Một tiếng kêu thất thanh đã thốt ra từ cửa miệng tất cả mọi người :

— Bà chủ đã bị ám sát !

Trên giường, nạn nhân nằm úp sấp, máu me loang lổ đầy đệm và dưới sàn. Một vài ngón tay bị chém đứt rơi xuống thảm phía chân giường. Người ta, thoạt đầu tưởng nạn nhân còn thoi thóp bèn tìm cách cứu chữa, nhưng đến lúc lật ngửa xác chết lên thì mới thấy rằng vô vọng. Nạn nhân chắc là bị giết chết từ đêm, xác đã cứng đờ.

Nhìn chăn, màn, giường đệm, và quần áo ngủ của bà Ma Den. người ta có thể hiểu ngay rằng, giữa bà và một hay nhiều tên sát nhân đã có những sự vật lộn gay go. Người bà bị đâm nhiều vết, có lẽ bằng con dao làm bếp. Trong phòng, máu loang lổ khắp nơi, trên thảm, trên những đồ gỗ. Tuy nhiên cái két sắt dường như còn nguyên vẹn. Cuộc điều tra tiến hành một cách nhanh chóng.

Tất cả các cửa phòng đều khóa ở bên trong, duy có cửa ăn vào phòng của ông Sa - von - ni-e, con giai bà Ma Den, và phòng của viên quản gia Lơ Bon và gia nhân là khóa ở bên ngoài. Có lẽ kẻ sát nhân đã vào và ra cùng một lối ấy.

Trong bàn tay phải của nạn nhân người ta thấy có một dúm tóc màu xám. Và trên giường, gần nơi thi hài, người ta lượm được một cái khăn «sà vạt», làm thành cái mũ đội ban đêm có dấu chữ S như tất cả những cái khăn khác của nhà hàng.

Dưới chân giường có một chiếc ca vát rách và nhàu nát, có vấy máu. Trong lò sưởi, trên đám tro than, người ta đã tìm ra thứ vũ khí của kẻ sát nhân : con dao làm bếp, cán bằng sừng.

Két sắt đã bị mở ra. Chìa khóa để ở trong một cái hộp nhỏ ở trên chiếc bàn đêm, ở đó bà Ma Den thường cất giấu vàng bạc ; người ta đã tìm thấy ở bên trong hai trăm sáu mươi « livres ». Trong két, còn bốn cái túi mỗi cái đựng 1.000 « livres », Những đồ trang sức của nạn nhân đều chưa bị đụng chạm tới.

Đây không phải là một vụ giết người vì tiền ?

Không ! Đó chỉ là một sự dàn cảnh rất vụng về của tên giết người. Người ta đã tìm hiểu ra một cách nhanh chóng rằng, số tiền trong két đã có rất nhiều : ít ra kẻ sát nhân cũng cuỗm đi hơn 8.000 «livres». Vì thế người ta đã cho rằng bốn túi tiền còn lại chỉ là một mánh khóe của y dùng để đánh lạc cuộc điều tra của nhà chức trách. Sau đó, người ta cũng lại còn được biết thêm : bà Ma Den đã có nhiều thứ ngọc quí trị giá tới 15.000 «livres» đã bị tên gian lấy mất.

Trong cuộc điều tra sơ khởi, người ta mới chỉ biết có như vậy.

(Còn tiếp)

Nguyên văn ĐẠO LUẬT...

(*Tiếp theo trang 1*)

thuộc thẩm quyền Tòa Án này, được quyền xử dụng tất cả các nhân viên công lực.

ĐIỀU 15 : Tòa Án Quân Sự Đặc Biệt sẽ nhóm họp để xét xử trong thời hạn là 3 ngày sau khi nhận được lệnh của Bộ Trưởng Quốc Phòng hay Bộ Trưởng Phụ Tá Quốc Phòng nói ở điều 12. Trát trực tố ra hầu phiên Tòa của Ủy viên Chính Phủ sẽ tống đạt cho bị can 24 giờ trước phiên xử.

ĐIỀU 16.— Bị can có quyền nhờ luật sư biện hộ. Nếu bị can không có luật sư, Ủy viên Chánh phủ hay Chánh Thẩm phải triệu dụng một luật sư cho bị can.

ĐIỀU 17 : Tòa Án Quân sự Đặc Biệt xử chung thẩm và án văn không được thượng tố lên Tòa Phá Án.

ĐIỀU 18: Án văn do Tòa án Quân Sự Đặc Biệt tuyên xử sẽ đem ra thi hành theo thể thức được ấn định trong các điều 93 đến 98 Bộ Quân Luật.

ĐIỀU 19 : Trong trường hợp xử tử hình, án văn chỉ được thi hành sau khi đơn xin ân xá bị bác bỏ.

ĐIỀU 20 : Nếu cần, một Sắc lịch sẽ ấn định thể thức thi hành luật này.

ĐIỀU 21 : Các điều khoản trái với luật này đều bị bãi bỏ.

Luật này sẽ đăng vào Công Báo Việt Nam Cộng Hoa.

HẾT

ĐÃ MỞ CỬA KHU RỪNG TRẢNG BÔM để nam nữ thanh niên cắm trại

(*Tiếp theo*)

Sau bao ngày mệt mỏi, thiên nhiên vẫn là chỗ để người nghỉ ngơi, lấy lại sức khỏe. Con người xanh xao ốm yếu vẫn tìm thấy ở thiên nhiên một phương pháp chữa chạy vô song. Ánh sang mặt trời và không khí trong sạch là một lò sản xuất hồng huyết cầu, một nhà dưỡng bệnh đủ phép mầu. Những cuộc lữ du thành ra có tác dụng trị bệnh. Những bãi biển và rừng núi không khác gì những vị thuốc thần tiên. Đối với trẻ em gầy còm, thanh thiếu nữ thiếu máu thì chỉ có thiên nhiên tịch mịch và không khí thanh khiết là phương thuốc hiệu nghiệm hơn cả.

Đứng về phương diện nào thiên nhiên vẫn không khỏi nhiệm mầu với nhơn loại. Con người thành thị luôn luôn sống trong cảnh tù hãm, nên sẵn dịp là phá cũi sổ lồng để tung mây lướt gió. Không cứ gì ở các xứ Âu Mỹ mới thịnh hành lệ hứng gió, nghỉ mát. Ngay tại nước ta, những chiều hè, trước ngày nghỉ biết bao xe cộ cuồn cuộn, chen nhau qua cầu Bình Lợi để hưởng thú đua tranh với thời gian và không gian, đua nhau đi Vũng Tàu, Long Hải hay Đà Lạt, hăm hở rút ngắn đường dài, qua đèo vượt núi để hưởng cảnh thiên nhiên trước biển cả mênh mông hay núi cao hùng vĩ.

Quốc Gia Lâm Viên Trảng Bôm (Biên Hòa)

Để dân chúng Đô thành (hiện nay quá đông đúc) được dễ có dịp tiếp xúc với thiên nhiên nên một Quốc Gia Lâm Viên vừa được thiết lập tại Trảng Bôm, vì Trảng Bôm là một địa điểm gần Saigon nhứt và còn giữ được khung cảnh thiên nhiên. Vả lại đường đi lại thuận tiện, phía trước có Quốc lộ số 1, phía sau có nhà ga xe lửa Trảng Bôm. Tuy khung cảnh không được hoàn toàn, thiếu nơn thiếu nước nhưng các nhà chuyên môn sẽ cố gắng bồi đắp lâm viên thành một giải trí trường lành mạnh.

Tại Quốc Gia Lâm viên này, nhà hữu trách sẽ thiết lập ngay trong thời gian gần đây một sân bóng chuyền, một sân bóng rổ và tùy theo ngân khoản, sẽ xây một hồ bơi, và một sân quần vợt, mở một khu khúc côn cầu, một vòng đua ngựa v.v... Về phương diện khảo cứu, Quốc Gia Lâm Viên sẽ sưu tầm các loại phong lan vùng nhiệt đới và các chim muông của nước nhà.

Và đây là những đặc điểm

— Cách Đô Thành Sàigòn đúng 50 cây số :

— Cách Tỉnh lỵ Biên Hòa 20 cây số :

— Một khu rừng rộng 316 mẫu tây ;

— Mặt tiền sát bên cạnh Quốc Lộ số 1.

— Mặt hậu sát theo đường thiết lộ Sài gòn Phan Thiết và gần ga xe lửa Trảng Bôm.

— Trên 4.000 thước đường lộ trải đá đỏ, có thể đi xe hơi ;

— 13.000 thước đường thăm thẳm xuyên qua các rặng cây cao bóng mát để tản bộ ;

— Một hệ thống phân phát nước (3 cái giếng, 3 máy bơm, 2 lầu phát nước) ;

— Một nhà bát giác, một nhà nghỉ mát, một quán trạm bếp nấu ăn, phòng tắm rửa, sân chơi của trẻ em.

— Có tất cả những loại cây danh mộc quý giá của nước nhà (Trắc, Cẩm Lai, Gỗ Mật, Căm xe, Sao, Sến Sơn, Vấp, Dầu con rái) và những cây lạ của ngoại quốc như : Viroko, Tama, Framise, Fromager, Balsa, Araucaria, Eucalyptus, Derminaria, Azober.

Hôm 9-5-59, Quốc gia Lâm viên đã được mở cửa Ngay kia, thứ bảy quý bạn nam nữ thanh niên Saigon đã có thể bắt đầu vác « lều chõng » đi cắm trại được rồi...

HẾT

VẬN MẠNG MỖI NGÀY CỦA QUÝ BẠN
do Đật-sĩ : TÙNG-KHIÊM phụ trách

L.T.S — Vì một lý do riêng, kể từ số báo này, đạt sĩ Tùng-Khiêm sẽ phụ trách mục tử vi thay cho Mai Hoa cư sĩ.

NGÀY QUÍ MẸO (14 tháng Tư năm Kỷ Hợi)
THỨ NĂM 21-5-1959
KỴ TUỔI : Bính-Thân, Canh-Thân
Hành Kim — Sao Tinh — Trực Khai

TUỔI	NAM MỆNH	NỮ MỆNH
TÍ	Hôm nay bạn nên tính trí mà làm việc. Đi ra ngoài phải đề phòng nạn khẩu thiệt, việc bé xé ra to, bảo tồn đến tiền tài và nhâm gia.	Suy tính việc gì nên cân nhắc kỹ càng việc sẽ trôi chảy sự làm ăn bình thường. Cần nín nhịn để tránh sự xích mích trong gia đình.
SỬU	Tài lộc bình thường, tuy không tiến mạnh nhưng có phần vững chắc, hãy yên chí thời vận đến sẽ đại phát.	Công việc mần ăn phải lưu ý. Truyện đã hứa từ trước không thành nhưng truyện tình cờ gặp gỡ thì lại tốt đó. Tình cảm vui vẻ.
DẦN	Tài lộc tự nhiên đem đến, hãy bám sát cơ hội mà tiến sẽ được như ý. Có quí nhân phù trợ. Tuổi 22 còn gặp chuyện tình duyên bất ngờ.	Hôm nay làm ăn có phần dễ chịu, đi xa cũng được lợi nhiều, nhưng phải cẩn thận ở dọc đường kẻo tai vạ. Gia đình yên vui.
MẸO	Bạn nên bỏ ý định cô đi không nên tính chuyện hoang đường quá. Tính việc nhỏ thì được lợi đó, nhưng cũng không được lâu dài, sẽ liệu tính việc khác.	Cần phải đề phòng sự ra tiền ở ngày hôm nay. Tuổi 33 phải phòng sự mất của nữa. Sự làm ăn trung bình
THÌN	Vì có phá quân hãm địa chiếu, không nên tính chuyện gì lớn lao e khó đạt kết quả mong muốn. Hãy an thường thủ phận thì hơn.	Sáng ra đã thấy sự bực mình. Nín nhịn, đừng chấp nhặt và gây gổ với người mà sinh lắm chuyện lôi thôi nữa.
TỊ	Mưu sự từ lâu, nay đến ngày thành công vì có sao Lương Lộc chiếu, nhưng việc nên làm gấp, chớ để chậm trễ e lỡ dịp đó.	Có tin mừng ở xa đưa lại, đừng nghi ngại gì, hãy vâng theo số mệnh. Công việc dự tính có nhiều hứa hẹn ở tương lai. Chiều có lộc vào
NGỌ	Có người đã chỉ lối cho bạn được dịp may đó. Bạn nên nghe theo mà tiến hành sẽ có kết quả tốt Tuổi 30 có tin mừng về công danh	Đừng để cho người khác nghĩ lầm về mình. Sự ước ao sẽ được hài lòng về buổi chiều. Để phòng bọn vô lại trêu cợt.
MÙI	Trù tính công việc làm ăn sẽ được kết quả tốt, nhưng nếu có hợp tác mới hay và chóng phát đạt. Tuổi 41 phải phòng nạn xe cộ.	Vì ảnh hưởng sao Cô Quả, chuyện nhân duyên khó thành, tiền bạc cũng không được dồi dào. Chớ quá tin người, liên lụy đó.
THÂN	Công việc làm ăn đều hòa, gia đình vui vẻ. Buổi tối nên tránh chỗ tụ họp đông người phòng tai vạ bất ngờ.	Đừng tin lời đường mật mà bị mắc lừa Hay coi chừng có tiểu nhân rình phá hoại đấy. Chiều sẽ có tin mừng xa về.
DẬU	Vận tình chiều nhiều, thì cứ sẽ đỗ cao. Đường công danh rất tiến đạt Tuổi 59 có sự vui mừng về tu tạo nhà cửa.	Đã tính thì cứ làm, sẽ có quí nhân phù trợ. Nên nghe lời khuyên nhủ của các bậc tôn trưởng, mọi việc sẽ thành. Tài lộc vượng.
TUẤT	Có kẻ đến bàn chuyện hợp tác về thương mại, nhưng không kết quả đâu, hôm nay tối kỵ xuất vốn. Riêng tuổi 26 sẽ có tin mừng về công danh.	Hãy an thường thủ phận, chớ thấy lợi mà tính gấp khó thành. Tuổi 26 có chuyện vui mừng về tình duyên, gia đình vui vẻ
HỢI	Sao Không Kiếp vượng địa, sẽ có hoạnh tài tự nhiên. Tuổi 37 có lời ban khen của thượng cấp và có thể được tăng lương bổng.	Tìm bạn trăm năm cứ tin ở lòng mình, đừng nghe lời phao đồn của thiên hạ Chiều nay có tin mừng đường xa chớ ngại Ngô LA

NÓI VÀ LÀM...

Ai hay khạc nhổ, đàm nhớt, phổi yếu khó thở nhiều đàm, tức rang ngực, hồi hộp yếu tim, khó ngủ, kém ăn, tự nhiên sút cân, đau lưng, ra mệt, đau giây chằng, ra huyết bạch, bất lực, mộng di tinh. Ho đàm nhớt, rải máu. Ho gà, ho sán lao lực, ho tồn sương năm phổi uống BỔ-PHẾ LINH-ĐƠN LOẠI A THỤY-LÂM. Uống một ngày một đêm không thấy đỡ khỏi, là thuốc không ưa, xin làm ơn trả lại thuốc còn lấy lại đủ tiền đã mua.

Chậm đói, yếu bao tử, nhức đầu, đau nhức gân xương, tê bì yếu gân, phù nề bại xuội nửa thân hay cả người, sản thì tê ngứa, lác nhiều đàm hoặc đau bụng, chậm tiêu, tức ngực, sình hơi, hay ợ, đau lưng mỗi vai chạy đâu làm bịnh đó uống ĐẠI MINH TẾ THẤP HOÀN THỤY LÂM. dùng 2 ngày không đỡ là thuốc không trúng bịnh xin ra ơn trả lại, lấy lại về tiền mua.

Là thuốc gia truyền. Chính chủ nhân hành nghề đông y hơn 30 năm đã kinh nghiệm biết rõ coi mạch gọi dùng bệnh từ 7 đến 10 giờ 30. Chủ nhật từ 7 đến 8 giờ ban mai.

Có bán tại : THỤY LÂM 191 Gia-Long Saigon — Đông Hòa 119 Lý-thường-Kiệt Phan-Thiết, Trần-văn-Kế 28 Phan-đình-Phùng Long-Xuyên, 57 Nguyễn Huệ Mỹ-Tho. Việt-Long chợ Dĩ-An. Phước-an Phước-Tuy. Vạn-sanh-Đường 5 Hùng-Vương Đà-Nẵng.

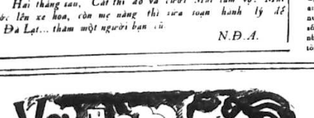

Tiểu thuyết của LÊ-VĂN-TRƯƠNG

SỐ 11

PHẦN THỨ HAI

(Tiếp theo)

Nghe tiếng giầy đã lên gần hết thang gác, Yến đứng giậy đi ra đón bạn.

— Thôi, tôi can anh, đừng có ngố quá mà lại ê cái mặt ra đấy.

— Nhưng chị phải giúp tôi mời cô ấy đi nhẩy đầm nhé, tuy thế nhưng mà tôi vẫn cứ thấy yêu, khổ quá, chị ơi.

— Thì anh phải bỏ cái lối tự phụ và ngổ ngáo ấy đi. Anh nếu cứ yêu theo cái lối ấy thì vô hy vọng. Bỏ lối ấy đi.

— Thì tôi sẽ xin bỏ, nhưng chị mời hộ nhé.

— Chị ấy chắc chả bằng lòng đâu.

— Thì chị cứ cố mời xem nào. Ít gì, tôi cũng được gần cô ấy vài giờ.

— Chị ấy trả nhời đau thế mà vẫn cứ yêu ư ? Cay rồi sao ?

— Lại yêu hơn, thế mới lạ, chị ạ. Ái tình mù quáng. Tôi yêu có lẽ vì cô ấy là người đầu tiên từ chối tôi. Có lẽ là cay như chị nói.

Thoạt nhìn thấy vẻ mặt của Bích Ngọc, Yến đã hiểu ngay. Toàn cơ thể nàng bỗng run lên, nắng nắm tay bạn, rồi sẽ hỏi :

— Về rồi phải không ?

Bích Ngọc gật đầu. Rồi khi thấy mặt bạn tái mét đi không còn hột máu và bước không nổi nữa, nàng vội cả quàng tay ra sau lưng bạn:

— Ấy cẩn thận, đừng lộ ra mà anh Chấn Lợi anh ấy biết. Để cho họ biết cũng không ích gì.

Yến ngồi vật xuống ghế như một cái xác không hồn, tai ù và mắt hoáng cả lên, không còn phân biệt được gì nữa.

Thằng Tất-Thắng lúc đó mở cửa buồng chạy vào ôm lấy nàng. Nàng nhìn con, rồi hoảng-hốt :

— Con chưa đi ngủ ư ? Con dậy làm gì ?

Thằng Tất-Thắng hôn nàng :

— Ô, « măng » (1) dặn con, trước khi đi ngủ, phải hôn pa măng (2) đã, rồi mới đi ngủ cơ mà.

Thằng Tất-Thắng hôn mẹ xong, lại ôm lấy cổ Chấn-Lợi. Vừa hôn, nó vừa bảo :

— Mai, pa lại phải cho con đi chơi Hồ Tây câu cá nữa đấy nhé. Đi cả với măng, đi cả với bé bé nhé.

Chấn-Lợi bế nó lên lòng hôn tíu tít :

— Ừ, nếu con thích thì mai pa măng lại đưa con đi cùng với bé bé.

Bích-Ngọc lặng lẽ nhìn cái cảnh hôn hít ấy không nói, còn Yến thì muốn hét lên cho thằng Tất-Thắng và cả Chấn Lợi nữa im đi. Yến đọc ngầm ở trong con mắt của bạn biết bao nhiêu là trách móc. Lúc ấy, nàng muốn cho Hải và chồng đi ngay ra khỏi gian buồng để hỏi bạn cho biết hết về Tất-Vinh. Nhưng kỳ chưa, tuy lòng muốn biết như thế, mà hỏi thì nàng lại sợ không dám hỏi ngay nàng cứ chần chừ mãi. Nàng muốn biết mà nàng cũng sợ phải biết, cho nên nàng cứ lùi mãi cái phút kinh khiếp ấy lại.

Thì cái cớ để lùi, chính Bích-Ngọc đã mớm cho nàng lúc vào đây :« Ấy, cẩn thận, lộ ra người ta biết, biết cũng không ích gì ». Vì thế, cho nên, nàng không tìm cách thoái-thác để bảo Hải về đi, mà nàng lại nhìn Hải một cách như có ý bảo :

— Anh cứ mời trước đi, rồi tôi sẽ nói giúp hộ anh.

Trong lúc vắng Bích-Ngọc, Hải nói một cách rất tự phụ và thánh tướng, nhưng có mặt nàng thì y lại rất rụt rè. Lý do rụt rè ấy là vì Hải đã bị Bích-Ngọc làm « cho lụt » mấy lần bằng những câu nói rất ngọt ngào nhưng rất đanh thép, và cũng vì Hải kính mến Bích-Ngọc một cách thành thật cũng có.

Thành ra, Hải cứ nói vớ vẩn mãi chưa dám mời. Trong phòng khách, có hai người đàn bà, mà cả hai đều đã có một tâm sự riêng tây như thế, thì câu chuyện hẳn là phải buồn tẻ. Người ta chịu chuyện và đỡ chuyện, chứ còn có phải là nói chuyện với nhau nữa đâu.

Yêu chết dở chết chín, Hải ngồi im lìm trên ghế, còn Yến thì chỉ mong sao cho Hải chóng chóng về để có cơ hội nói chuyện riêng với bạn.

Hải nào có hiểu biết gì, cứ chần chừ để nghĩ cách mời làm sao cho Bích-Ngọc vui lòng nhận, và cố nói những câu rất phải chăng để cho Bích-Ngọc khỏi thấy chướng tai mà tỏ sự khó chịu ra mặt.

Thì vừa may, cái máy truyền thanh mà Chấn Lợi vặn lên đã đem đến một cớ rất chánh đáng của chàng :

— A, cô hát bài « Mon petit cœur de femme » này là cô Lyly. Mười giờ rưỡi ngày hôm nay, cô ấy sẽ lại đến hát ở nhà Khiêu Vũ tối tân Hu-li-vút. Ban âm nhạc của cô ấy toàn người Phi-Luật-Tân hay lắm, hay tuyệt. Nghe đâu họ đòi những một vạn một đêm biểu diễn. Có hát và có cả nhẩy múa, Nghe người thật hát mới thú, chứ nghe Ra-đi-ô, nghĩa gì.

Rồi ngập ngừng nhìn Bích-Ngọc :

— Nếu cô thích thưởng thức âm nhạc thì xin cô và anh chị cho tôi được cái vinh dự mời cô và anh chị đi mua vui tối nay.

Câu mời ấy bị rơi vào im lặng, sợ bị từ chối, Hải lại vội nói :

— Thật là một dịp hãn hữu, tôi mới dám mời. Chúng ta đến để thưởng thức nghệ thuật của nước người cho biết, chứ không phải là đi mua vui.

Thấy mọi người vẫn lặng im, Hải bèn lên phải vin vào Chấn Lợi :

— Thế nào anh chúng ta đi chứ ?

Xưa nay, Chấn Lợi vẫn chờ vợ phát biểu ý kiến trước, rồi chàng theo. Bây giờ thấy bạn hỏi thẳng ngay mình, chàng nhìn vợ, cười hề hề :

— Chắc anh đã rõ câu trâm ngôn của tôi : « sơ cờ phăm vơ ». Nhà tôi mà bằng lòng thì đâu tôi cũng đi. Nhà tôi mà không thích dù lên tiên, tôi cũng lắc đầu. Cho nên đã là chỗ anh em thân, tôi muốn anh cứ hỏi nhà tôi là đủ. Nếu nhà tôi thích thì O. K.

Hải quay sang phía Yến :

— Đây, anh đã nói thế, chị chiều anh chú. Chị bằng lòng chứ ?

Yến nhìn Bích-Ngọc :

— Nếu chị Bích bằng lòng thì chúng ta cùng đi.

Hải đệm thêm vào :

— Tôi mong rằng sự yêu mến nghệ thuật khiến cô không từ chối. Nếu như những dịp thường thường khác thì không khi nào, tôi dám mời cô.

Sự băn khoăn của Hải, thứ nhất là sự nhún nhường của chàng khiến Bích-Ngọc không nỡ từ chối một cách tàn nhẫn như mọi lần :

— Vâng, tôi rất thích âm nhạc và yêu nghệ thuật, nhưng tôi thì có cái lệ không đi chơi đêm bao giờ. Hôm nay, tôi đến đây là muốn hỏi chị tôi một ít việc cần.

(Còn tiếp)

(1), (2). Có một số gia đình tân tiến, bắt trước phương Tây gọi thế để chỉ cha, mẹ.

Từ thành đến tỉnh

(Tiếp theo trang 1)

Gi... hè nhà người ta để « tâm sự »: Cộ... trọng thương, Cô co giò tẩu thoát

VŨNG TÀU.— Mấy lúc gần đây tại V.T ban đêm thường hay xảy ra trộm đạo luôn nên tất cả đều lo cửa đóng then cài rất cẩn mật. Bởi vậy cho nên mỗi đêm trong xã thường hay tổ chức canh gác để đề phòng kẻ gian phi.

Vào đêm 18-5 trong khi tất cả mọi người đều yên giấc, thì anh Trần hữu H. 23 tuổi đánh xe ngựa, cùng cô Nguyễn thị S. 19 tuổi lại dắt nhau đến sau hè của ông Sâm để ngồi trò chuyện, vì nơi đây có bóng tối khỏi sợ ai trông thấy. Mới đầu chuyện trò nhỏ tiếng, nhưng về sau chả hiểu có cậu cao hứng thế nào mà làm cho ông Sâm đang ngủ trong nhà phải giựt mình thức dậy! ông bèn lần mò đi chụp cái cây gài cửa mở cửa sau ra xem. Vì trời tối, lại thấy có bóng người lui cui gần vách, ông Sâm tưởng trộm liền xô đến bổ 2 cây vào đầu anh H. Vì không đề phòng nên anh H. ngã quỵ xuống đất chỉ kịp kêu lên: « chết tôi rồi ông ơi! ». Còn cô S. thì hoảng sợ bỏ chạy mất. Lúc ấy ông Sâm liền bật diêm quẹt lên nhìn thì mới biết cặp tình nhân vừa « tò tí ». Ông vội bồng anh H. lên và kêu con ông là anh Nhung phụ với ông đem anh H. đi nhà thương băng bó.

Nội vụ hiện đang trong vòng giàn xếp của 2 bên.

Em nhỏ bị xe đè bể đầu

ĐÔ THÀNH.— Lúc 5 giờ 30 chiều ngày 18-5 có em Hồ văn Hoàng 5 tuổi ngụ tại số 28/2 đường Lê văn Duyệt chạy chơi trên đường Hồng thập Tự bị một xe hơi dụng bể đầu bất tỉnh. Hiện em đang nằm mê man ở bịnh viện.

Xe đè cả... Cảnh sát!

GIA ĐỊNH.— Lúc 2 giờ 30 chiều ngày 19-5, ông Nguyễn văn Đày 43 tuổi, cảnh sát viên tùng sự tại Gia Định cỡi chiếc xe gắn máy có chở bạn đồng nghiệp là ông Cao văn Phiến trên đường Sài-gòn Phú-xuân. Lúc xe này xuống dốc cầu Tân Thuận thình lình bị một chiếc xe « cam nhông nết » dụng té. Ông Đày bị gãy tay trái, ông Phiến bị thương nặng.

Hiện hai nạn nhân đã được đưa vào điều trị tại bịnh viện.

Cờ bạc trá hình ở giải trí trường Thị Nghè

THỊ NGHÈ.— Lúc 9 giờ đêm 19-5 nhà chức trách Đô thành giả dạng thường dân đề vào giải trí trường Thị Nghè tìm bắt những kẻ cờ bạc trá hình.

Sau cuộc theo dõi nhà chức trách bắt được bốn người sau đây:

Nguyễn văn Khá, Trần văn Sơn, Nguyễn văn Tòn và Nguyễn thị Mơ là những tay cờ bạc trá hình kiểu « me phóng ».

Cả bốn đều bị điệu về bót điều tra.

Bị kéo đâm lủng lưng!

ĐÔ THÀNH.— Trưa ngày 18-5 cậu Đỗ văn Viết 19 tuổi ngụ tại số 69 đường Nguyễn Thông, là thợ đóng giầy, đang làm việc trong nhà, giỡn chơi với bạn đồng nghiệp. Trong lúc đùa, cậu Viết chạy rồi trợt chơn té vào chỗ làm việc bị kéo xóc vào sau lưng gần ngập cán. Vết thương rất nặng. Cậu Viết liền được chở vào bịnh viện cứu cấp.

Thiếu nữ 19 tuổi chán đời, nhưng chưa chết

ĐÔ THÀNH.— Lúc 8 giờ sáng ngày 19-5 cô Trần thị Tuyết 19 tuổi ngụ tại số 37/5 đường Nguyễn Trãi (Chợ-lớn) không biết buồn chuyện chi đã uống độc dược tự tử.

Cô Tuyết được chở vào bệnh viện cứu sống.

Có luật nào của Tạo Hóa bắt một người phải chịu mãi cảnh long đong khổ ải?

Có thế lực nào có thể dìm sâu một kiếp sống vào cảnh đọa đày?

Không.

Ngày mai trời lại sáng.

Sau cơn giông bão, con người vẫn đứng lên để xây dựng lại sự nghiệp.

Sau phút lỗi lầm, ai ngăn cấm con người tìm lại lẽ sống chính đáng.

Tất cả những hy vọng ấy về cuộc sống đều được thể hiện dưới ngòi bút dân dị, dễ hiểu của Chàng Phi MẶC-THÁI-HÀ qua một đoản thiên bốn kỳ đầy thương cảm:

— SAU CƠN BÃO TỐ

Một chuyện sẽ làm mủi lòng các bạn gái, làm xúc động các bà mẹ, và khiến cho những tấm lòng già đời phải băn khoăn!

— **Sau cơn bão tố** của Chàng Phi Mặc-thái-Hà sẽ đăng trong **VĂN NGHỆ TIỀN PHONG** (Bộ Mới Số 1) ra ngày 28-5-59.

Tiếp theo A trang 1

la ve của chủ xe, để rồi đón họ và.. mời họ lái xe đi chỗ khác, chẳng có ghi chép, phạt phung chi ráo trọi.

ĐỘT KÍCH!

Ấy, chỗ thì dễ dàng như vậy, mà có chỗ thì hắc quá xá:

Khoảng 7 giờ tối thứ sáu 15-5-59 trước tiệm chụp hình số 96 đường Đồng Khánh Chợ-lớn, một người vừa tốp chiếc Vespa sát lề, bước vừa tới trước tủ kiến chưa kịp ngắm hình mấy cô Tàu, thì một ông ở ngã tư đèn xanh đỏ đã chạy như chạy... ziệt dã tới chộm lấy chiếc Vespa mà biên phạt. Chủ xe hốt hả quay ra xin lỗi, nhưng ông nhứt định không nghe, ông trỏ về cái biển «cấm đậu» cắm sát ngã tư, cách chỗ vespa đậu tới gần trăm thước mà « tuyên án ».

— Có biển cấm đậu kia! Không thấy sao? Tôi cứ phạt!

Thì ra cái biển cấm đậu có giá trị suốt hai khoảng dài ở 2 bên là... 200 thước tất cả!

CẤM QUA MẶT?

9 giờ rưỡi tối ngày thứ ba 19-5-59, ngay phía trước trụ sở Cảnh sát trung ương, một xe Vespa vừa qua mặt một chiếc xích lô máy, thì « tù huýt ». Hai xe cùng ngừng lại. Một ông chạy tới đòi coi « giấy » coi « cọc » xe Vespa. Hỏi rằng: « Tôi có lỗi gì? » ông kết tội: « Sao ông chạy ra ngoài vạch vôi? ». Chủ xe đáp:

— Vì chiếc xích lô máy kia chạy đón mối, chạy chậm quá, tôi phải qua mặt. Qua một phát cách 1 thước, cách 1 thước thì xe tôi phải chạy qua vạch vôi ra phần đường thứ 2! Tôi có chạy ra phần đường thứ 3 ở giữa đường đâu mà ông phạt ???

Thế mà con người « sắt » đó vẫn thản nhiên biên phạt không cần trả lời. Biết làm sao! Cãi cọ lôi thôi ư? Tội kháng cự « người nhà nước » ai chịu cho mình? Đành rằng xe xi-cút-tơ phải chạy ở « băng » thứ 1, sát lề nhưng ai cấm xe xi-cút-tơ chạy ra băng thứ nhì, khi « nó » cần qua mặt?

Hoặc giả « ông nhà nước » này nghĩ rằng: « Quỹ Đô thành đã ghi số thâu tiền phạt là mấy chục triệu thì ông phải phạt hăng, phạt mạnh để có đủ số tiền thâu đó? Và nếu không thâu đủ số mấy chục triệu thì ông... không được lãnh « tiền thưởng » chăng???

VÀNG THAU LẪN LỘN

Để kết luận, chúng tôi xin thẳng thắn nhận định rằng: Thời này vẫn còn cảnh « khối vàng » bị lẫn chút ít thau! Trong khi hàng ngũ « trật tự » đang được thanh lọc dưới sự lãnh đạo sáng suốt của nhà cầm quyền, thì chúng tôi kêu gọi những đồng bào bị phạt oan ức như trên, hãy tin tưởng vào tương lai: Sẽ có ngày các « ông thiện » đứng đầy rẫy khắp nẻo đường để phạt một cách công minh, trừ tai nạn xe cộ một cách có hiệu quả. Trái lại một thiểu số « ông ác » sẽ... chán đời mà đi tìm nghề khác, hợp với bổn tánh và khả năng của mấy ông hơn! Nghe « tù huýt » xin cứ đứng lại, bị phạt oan cũng cố nên, đừng cãi cọ mà cũng đừng... hạ mình năn nỉ, mất tư cách con người đi! Đừng suy bì với những kẻ « nghe tù huýt cứ chạy lẹ lên là thoát ». Nhứt là chớ có bắt chước họ...

THẦY-GÒN

Ngôn-Luận

Ngày thứ Năm 21-5-1959

Tiếp theo D trang 1

tôi thì trong các cuộc bầu cử sẽ được quyền tự do ở nhà nếu thấy không có « một » nào đáng chọn để gửi « vàng ».

Tuy vậy, ấy là nói thế thôi chớ giả thử từ tháng 10 sắp tới trở về sau mà nhờ Chúa phù hộ, dân ta có được hưởng đầy đủ các quyền tự do dân chủ đi nữa thì cũng phải làm thế nào các quyền tự do dân chủ mới được gìn giữ trọn vẹn, chớ thường thường Chính Phủ nào, dầu do ở. Thánh cầm đầu, mà chẳng có khuynh hướng muốn nắm trong tay thật nhiều quyền hành rồi dần dần biến thành độc tài nếu không có cái gì kìm hãm. Cái để kìm hãm ấy, trong các chế độ dân chủ, được gọi là Quốc Hội. Ở nước ta, trong chế độ Cộng Hòa, Quốc hội tương lai có được coi như là cái kìm hãm hay không? Tôi nghĩ rằng đó mới chính là vấn đề đáng bàn kỹ, kỳ dư các vấn đề khác chỉ là phụ thuộc.

Nhưng làm thế nào để Quốc Hội tương lai được coi là cái kìm hãm?

Cần có quan niệm đúng đắn về vai trò đối lập

Tôi nghĩ rằng muốn có một Quốc Hội xứng đáng, thực hiện được đầy đủ cái nhiệm vụ của nó là thăng bằng cán cân quyền hành (kìm hãm khuynh hướng độc tài chuyên chế của chính quyền) thúc đẩy để chính quyền tiến bộ và đòi hỏi thực hiện mọi nguyện vọng chính đáng của nhân dân, tất cả mọi người chúng ta (chính phủ cũng như nhân dân) cần có một quan niệm đúng đắn về vai trò đối lập.

Xét lịch sử các chế độ chính trị từ thượng cổ tới ngày nay vai trò đối lập bao giờ cũng cần thiết. Chế độ nào tôn trọng ý kiến đối lập thì chế độ đó tồn tại mà dân chúng sống dưới chế độ ấy cũng được yên vui. Ngược lại chế độ nào chuyên quyền độc đoán, bịt mắt bưng tai trước các ý kiến đối lập thì chế độ đó phải diệt vong mà dân chúng sống trong chế độ ấy cũng bị lầm than điêu đứng.

Dĩ nhiên trong các thời phong kiến quân chủ, vua chúa với danh nghĩa thay Trời trị dân, nắm quyền sinh sát cả trăm họ và không hề bị một sức mạnh nào khác hạn chế. Nhưng các vị vua hiền chúa giỏi vì sáng suốt nhận định rằng « ông Thánh cũng có khi lầm » nên đã tự đặt ra các chức gián quan, ngự sử, cho họ cái quyền hễ thấy các quan làm điều trái phép thì được đàn hặc, hễ thấy vua làm lầm cũng được phép nói thẳng để can ngăn. Như vậy thì chế dân chủ khoa học như ngày nay tuy chưa có mà vai trò đối lập với quyền độc tài độc đoán cũng đã có rồi.

Trong thời hiện đại khi khoa chính trị học đã phát triển đến mức tinh vi, chế độ phân quyền được đặt ra làm nguyên tắc bảo đảm dân chủ thì vai trò đối lập đã mặc nhiên được thừa nhận như là một yếu tố không thể thiếu được. Điều này thật là hiển nhiên ai cũng biết cả.

Chẳng hạn chế độ Quốc Xã của Hít le tuy cũng được đặt tên là chế độ Cộng hòa nhưng vì nó không tôn trọng dân chủ, nó không để cho vai trò đối lập được sống, cho nên có ai gọi Đức Quốc Xã là dân chủ đâu. Nước Nga và các xứ Cộng Sản chư hầu tuy danh từ dùng để chỉ chính thể của họ cũng có chữ « dân chủ, cộng hòa » nhưng ai có can đảm gọi các xứ Cộng sản là các xứ dân chủ khi mà ông trùm Cộng sản Lê Nin đã nói thế này để trả lời câu phỏng vấn của một nhà báo ngoại quốc:

« Ở nước tôi không có phe đối lập vì phe đối lập đã vào nhà pha cả rồi! ».

Lấy cái thí dụ gần gũi với nước ta, tôi thấy Cộng Hòa Trung Hoa, một nước bạn của Cộng Hòa Việt-Nam, cũng là một trường hợp đáng để ý. Từ hồi còn ở lục địa, phải nói rằng nước Trung Hoa bị đặt dưới quyền chuyên chế của chế độ Quốc Dân Đảng. Ngày nay bị phiêu bạt ra Đài Loan, ngẫm lại bài học cũ, mới đây Bác sĩ Hồ Thích (một nhân vật quan trọng của Quốc Dân Đảng) đã phát thú thực « Muốn lấy lại hào hứng, không thể không công nhận vai trò đối lập ». Tại Cộng Hòa Hàn Quốc, cũng là một nước bạn của Cộng Hòa Việt Nam, tôi thấy dầu chính sách chủ trương của Lý Tổng Thống cuồng nhiệt đến mực nào, vậy mà Cộng Hòa Hàn Quốc cũng phải tôn trọng vai trò đối lập. Và chính vì vậy mà mới đây mới có chuyện phe đối lập Đại Hàn tẩy chay Quốc hội, làm cho không khí chính trị Đại Hàn trở nên hào hứng.

Lấy thí dụ ở các nước dân chủ Âu Mỹ, vai trò đối lập lại càng tỏ rõ tính cách cần thiết của nó đến nỗi phải nói rằng chính nguyên tắc tôn trọng ý kiến đối lập đã làm cho các nước này có một nền dân chủ thực sự rồi nền dân chủ thực sự ấy đưa các nước ấy tới đài vinh quang cường thịnh như ngày nay. Chẳng hạn ở nước Mỹ khi đảng Cộng Hòa nắm được chính quyền (như hiện nay Tổng Thống Ai sen hao là người đảng Cộng Hòa) thì đảng Dân chủ đóng vai trò đối lập. Ở Anh cũng vậy khi đảng Bảo thủ nắm chính quyền thì đảng Lao Động lại giữ vai trò đối lập và ngược lại.

Ở Pháp thì vì có nhiều chính đảng quá cho nên khi chính quyền thuộc về tay một đảng này (hay có thêm sự ủng hộ của vài đảng nữa) thì tất cả các đảng khác là đối lập. Thành thử Đảng nắm được chính quyền phải hết sức làm việc nước sao cho ích quốc lợi dân được nhiều nhất, nếu không sẽ bị phe đối lập phanh phui ra cho dân chúng thấy chỗ bất lực của mình và trong kỳ bầu cử lại sẽ không được dân tín nhiệm nữa.

(Còn tiếp)

Tiếp theo C trang 1

Bóng Tròn Việt Nam kiêm Chủ-tịch Ủy Hội Thế Vận Việt Nam, đã có cho biết rằng một cuộc tiếp tân sẽ được tổ chức trong tuần tới tại một khách sạn ở Sài gòn để khoản đãi các tuyển thủ Việt Nam.

Các hảo thủ bóng bàn Việt Nam mới đây vừa chiếm hạng ba tại giải vô địch Thế giới ở Dortmund (Tây Đức) cũng sẽ được mời tham dự cuộc tiếp tân này.

Tiếp theo B trang 1

Phòng Thương Mại Sài gòn số 69 đường Tự Do.

Trong số rất đông nhân vật tới dự buổi lễ khánh thành này, người ta nhận thấy có các ông Trần văn Chiêu và Trần ngọc Trinh, Chủ tịch và Phó Chủ tịch Phòng Thương Mại Sài gòn; Đinh Xáng, Chủ tịch Tổng Đoàn Công kỹ nghệ Việt Nam; cùng các đại diện các Phòng thương mại Pháp, Hoa-kiều và kiều dân Nhật ở Thủ đô.

Đặt dưới sự bảo trợ của Tòa Đại sứ Nhật, cuộc triển lãm này do Hiệp Hội « The Asia Trade Association » thuộc Phòng Thương mại Osaka (Nhật Bản) tổ chức với sự cộng tác của Phòng Thương mại Sài gòn.

Những sản phẩm trưng bày sẽ để lại cho Phòng Thương mại Sài gòn xử dụng vào các công cuộc xã hội.

***

Cuộc triển lãm nói trên trưng bày hầu hết những sản phẩm Nhật Bản thuộc trung tâm kỹ nghệ Osaka và gồm có những dụng cụ khoa học, hàng vải, máy chụp hình, máy móc trang bị kỹ nghệ, đồ phụ tùng xe hơi, mỹ nghệ phẩm v.v.

Cuộc triển lãm mở cửa trong 10 ngày.

RẠP CHỚP BÓNG

OLYMPIC

Khởi chiếu từ ngày 21-5-59

Một phim trinh thám với đề tài mới lạ:

VIÊN ĐẠN VÔ TÌNH

(22 Long Rifle)

với diễn viên

— Larry PARKS
— Constance SMITH
— Lisa DANIELY

Một phóng viên nhà báo vì vô tình giết chết một mạng người. Nhưng nhờ đó chàng ta khám phá ra được một tổ chức bất lương và phải đương đầu trối chết với những tay lợi hại trong tổ chức này.

Một phim rất linh động làm Quý Ngài phải theo dõi từng giai đoạn trong phim từ đầu đến cuối.

Nói tiếng Pháp

PHỤ ĐỀ VIỆT NGỮ

Ban Ngày: Thường Trực
Ban Đêm: Thường Lệ.

Phóng sự tiểu thuyết

BÀ LỚN

của HOÀNG-HẢI-THỦY

(Tiếp theo trang 1)

thành nhàm, vì cuộc đời không mấy khi run rủi cho bà được gặp những chàng trai hào hùng như bà vẫn thường thấy tả trong tiểu thuyết cho nên bà sinh ra chán. Bà vứt toạch cuốn tiểu thuyết đi, bà lại lấy chân khều chiếc gối lại để lại ôm ghì nó vào lòng... Bên ngoài mưa vẫn rơi bỗng nhiên bà tưởng tượng đến cái miệng của cậu giáo Ăng Lê « cái miệng sao mà lại xinh xinh và duyên dáng biết là chừng nào? Nhất là khi cậu dạy bà học câu « Y love you... »

Như nghĩ ra được một chuyện gì vô cùng lý thú, bà tủm tỉm cười rồi ngồi dậy mở cửa phòng đi xuống nhà bếp. Đám gia nhân đầy tớ nhà bà có ba người: một tên đã đi chợ, một tên được bà cấp tốc sai đi ra trường đón cậu ấm về mặc dầu còn những hai giờ đồng hồ nữa mới đến giờ tan trường còn tên thứ ba bị bà sai đi mua phở xào.

Thanh toán xong bọn gia nhân, bà Đồng Ba trở lên nhà trên. Mưa vẫn rơi lộp bộp trên những tàu lá chuối sau nhà, mưa vẫn rơi rào rào trên mái ngói. Cậu Giáo Ăng Lê, tay cầm một cuốn sách, đang đăm chiêu vừa đi vừa đọc trong phòng khách. Bỗng nhiên, như linh cảm thấy một sự gì rất lạ xảy ra chung quanh mình, cậu rùng mình quay lại để bắt được quả tang bà Đồng Ba, trong bộ đồ voan mỏng tanh đang đứng trìu mến nhìn cậu bằng một đôi mắt him híp những tình ái bên khung cửa:

— Này cậu giáo, cậu vô đây dạy tôi học nốt bài Ăng Lê hôm qua đi..!

***

Trong lúc Bà Đồng Ba tự nhiên cảm thấy thích học ngoại ngữ một cách nồng nhiệt như thế thì ở nơi chốn văn phòng Bộ Thổ địa, đức lang quân của bà đang ngồi phị mặt ra mà chịu đựng một cơn sài sể rất nặng lời của Ngài Bộ Trưởng.

Số là Ngài Bộ trưởng Bộ Thổ địa, trong lúc đi công cán bất thình lình về đến Bộ, đã tức gần hộc máu mồm ra vì thấy mất ông Đồng Lý. Thế rồi trong số 20 nhân viên làm việc trong văn phòng của Ngài, Ngài đã kiểm điểm được một cái thành tích phục vụ đáng kể như sau đây:

— 3 vị công chức vắng mặt không có lý do.

— 3 vị xin phép nghỉ ở nhà vì có vợ đau bụng.

— 5 vị đang ngồi đọc báo.

— 1 vị ngồi xỉa răng.

— 2 vị ngồi đánh cờ tướng.

— 4 vị ngồi chầu rìa đám đánh cờ để hút thuốc lào vặt và uống nước trà tàu.

— Chỉ có 2 vị thư ký đánh máy là ngồi lóc cóc đập máy một cách chăm chỉ và gương mẫu. Nhưng đến khi xét kỹ lại, thì người ta mới ngã ngửa ra khi biết rằng hai vị đó không đánh đồ của Bộ, mà lại là thi nhau đánh đồ thuê cho một nhà xuất bản tiểu thuyết ở ngoài. Dĩ nhiên là bao nhiêu giấy « *Pơ Luya* » và « *Cạc Bon* » đều do Bộ Thổ Địa đài thọ.

Còn 5 cô nữ công chức thì đang hoạt động những việc sau đây:

— 2 cô ngồi đọc tiểu thuyết.

— 1 cô ngồi ngoáy tai.

— 1 cô đang gọi dây nói tâm sự với bạn trai

— Còn 1 cô nữ thư ký trẻ tuổi nhất thì thẫn thờ đứng tựa vào thành cửa sổ, mơ màng đưa đôi mắt huyền nhìn xem hai con chim chích chòe nó đứng trú mưa và rỉa lông cho nhau ở mái nhà bên cạnh.

Trước những lời sỉ vả của cụ Bộ trưởng, ông Đồng Lý Vết Tông vẫn nhũn như con chi chi. Ông chỉ ngồi cười ruồi, và đợi cho cơn thịnh nộ qua đi, ông mới xoa tay suýt xoa:

— Bẩm cụ, chuyến đi của Phái đoàn ta có « ép phê » vang dội dữ lắm. Ngài Thủ tướng rất lấy làm hài lòng. Bẩm bữa nọ... Ngài có tuyên bố rằng « chỉ có ông Bộ trưởng Bộ Thổ địa là người có tinh thần, còn các Bộ trưởng khác đều là đồ bị thịt... »

Đôi mắt của Cụ Bộ sáng lên:

— Thật hả? Ông nghe thấy Thủ Tướng tuyên bố như vậy thật hả?

— Bẩm thật chớ ạ. Em mà nói láo thì em cứ chết...

Cụ Bộ Trưởng cười hì hì:

— « Suya » là mấy lão bị thịt ấy sẽ bắt chước sáng kiến của mình, sẽ thi nhau đi kinh lý rụp rụp. Nhưng mà mình đã đi trước họ rồi thì mình cóc cần. Này ông Thi sĩ, ông cần phải làm quảng cáo cái chuyến đi này của tôi thật là rầm rộ để cho nó vang đến tai Ngài Thủ Tướng dùm tôi mới được...

— Bẩm vâng! Con đã thâu thập được đủ tài liệu...

— Ông phải bí mật hối thúc bọn Ty Thổ địa ở các tỉnh gửi kiến nghị hoan hô Ngài Thủ Tướng và tôi gấp rút về đây. Bọn nào quên thì ông phải bịa ra...

— Bẩm vâng... cần gấp nhiều kiến nghị hoan hô. Bọn nào quên thì phải bịa ra...

— Mà nhớ kiến nghị là phải hoan hô cả Ngài Thủ Tướng nữa đấy nhé, hoan hô dọc một mình tôi là ốm đòn, là ăn mày cả lũ đấy. Nghe không ông Thi Sĩ? Ông lại phải nhớ đi dục cái thằng nhà báo nó viết bài ca tụng tôi cho thật cụp lạc vào nghe không ông? (Còn nữa)

Tiếp theo K trang 1

Bolz được phép lên tiếng tại hội nghị một cách trái ngược với thủ tục trù liệu, nghĩa là nếu ông chủ tịch không hỏi ý kiến của ba ngoại trưởng khác.

Sự vi phạm thủ tục này xảy ra trong phiên nhóm hôm thứ hai. Ông Gromyko chủ tọa phiên nhóm hôm ấy đã cho đại diện Đông Đức là ông Lothar Bolz lên tiếng mà không ai kịp bắt bẻ lại.

Chính lúc ấy, ngoại trưởng Mỹ Herter đang mang cặp kiến vào mắt, vì tưởng rằng đến lượt ông đọc diễn văn.

Cáo phó

Chúng tôi lấy làm đau đớn báo tin buồn cùng thân bằng quyến thuộc hay, thân phụ chúng tôi là:

Cụ **DIỆP-KHẢI-TRÍ**
Chủ nhân Hiệu
DIỆP-ĐỒNG-AN (Hội-An)
hưởng thọ 68 tuổi

đã từ trần ngày 19-5-1959 tại nhà số 17 đường Lê-Lợi—Hội-An.

Cáo phó này thay thế thiệp tang.

DIỆP-TRUYỀN-TẤN

Cáo thị đấu thầu công khai

Ngày 22-6-1959, hồi 8 giờ sáng, sẽ có cuộc đấu thầu công khai tại Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 6, về việc cung cấp Xà-Bông Dầu kỳ đệ II, đệ III và đệ IV tam cá nguyệt 1959.

Thành tiền ước lượng: 1.782.000$00

Ký quỹ tạm: 44.550$00

Muốn biết thêm chi tiết để dự thầu, có thể đến xem Điều lệ sách tại Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán, 63 đường Gia Long Saigon, và Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 6, trại Hạnh thông Tây trong những ngày giờ làm việc.

KBC.4.633, ngày 19 tháng 5 năm 1959

CHÁNH SỰ VỤ
SỞ HÀNH CHÁNH VÀ TÀI CHÁNH SỐ 6

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

BỘ NỘI-VỤ

NHA TỔNG GIÁM ĐỐC CẢNH SÁT VÀ CÔNG AN VIỆT-NAM CỘNG-HÒA

Lời rao gọi thầu

Một cuộc gọi thầu cung cấp thực phẩm chín cho can cứu tại Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát và Công An cho đệ nhị lục cá nguyệt 1959 sẽ mở vào ngày 2-6-1959 vào lúc 9 giờ.

ĐỊA ĐIỂM
266 đường Võ Tánh (Saigon)

Đơn xin dự cuộc gọi thầu và xem Điều kiện sách.

Đơn xin dự thầu phải nộp trước 9 giờ ngày 30-5-1959 và xem điều kiện sách trong giờ làm việc tại địa điểm nói trên.

T.U.N. Tổng Giám Đốc Cảnh Sát và Công An
NGUYỄN-VĂN-HAY

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn

Giám đốc Trị-sự: Lê Tâm Việt—Quản lý: Nguyễn như Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

CẢM-SỐT NÓNG-LẠNH CÚM ĐAU NHỨC

ANTIGRIPPAUX

Có Vitamine B 1, chóng khỏe (khi uống hết thuốc, hộp thiếc dùng để đựng tiền, thuốc điếu..)

Có bán viên lẻ.

THẢO - NAM - SƠN

Chủ trị các chứng phong tê bại xuội, tê chết nửa thân hay cả người hoặc tứ chi không cử động được.

THẢO - NAM - SƠN

Có tiếng đội trị bịnh: nhức mỏi, đau thắt ngang lưng, đau mình, nhức gân, đau từ khớp xương, tay chơn run hay muốn rút lại, đi đứng khó khăn.

THẢO - NAM - SƠN

Dùng trị đàn ông yếu thận, lãm ù tai, mắt lờ, tinh thần bấn loạn. Đàn bà kém huyết, kinh kỳ trồi sụt sanh ra bá bịnh. Thứ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lúc trở mùa.

Khắp nhà thuốc ta có bán.

MUỐN: đám tang được tổ chức long trọng, chu đáo.
MUỐN: khỏi bận về mọi việc: xin phép, xin đất, đặt hòm. Các tang gia nên giao việc đám hiếu cho

ĐỨC - BẢO

530 Phan-đình-Phùng — Saigon

RAO VẶT...

Bán nhà luôn đất (98 m2). Giá 100.000$. Giao nhà ngay. Hỏi tại 451/16 Hai Bà Trưng Tân-Định Sài-gòn.

Bán xe nhà **408** NBS - 241 Trần hưng Đạo.

Xe hơi dịp khuếch trương tính giá đặc biệt. Traction 203 v.v... làm máy ăn công 1.500$. Sơn complet 2.500$. Chuyên sửa xe vận tải Diesel công việc bảo đảm. Garage Xuân-Lưu 68 Paul Bert Saigon.

ĐÙA GIAI

VỢ.— Này anh, em đố anh câu này, anh giảng được thì em cho chầu Ciné nhé...

CHỒNG.— Ừ thật chớ, đố đi...

VỢ.— Ở trên đen kịt, ở dưới đen sì, xịt cu ly xịt cù lì mà không có đuôi là cái gì nào?...

CHỒNG.— Thôi thằng này ăn chết rồi, Hòn than trái bàng của Hãng **Phạm hồng Thái, 107 Tôn thất Thuyết Khánh hội** chớ gì nữa, trúng không?

VỢ.— Chịu.

CASINO-ĐA-KAO

Từ thứ Ba 19 đến hết ngày Thứ Năm 21-5-1959

Một phim võ hiệp phiêu lưu mạo hiểm hoạt động sôi nổi với nhiều màn chiến đấu long trời lở đất với những chiến công vĩ đại của cây súng liên thanh Cacuracia

Phim thực hiện tại những miền đồi núi bao la hùng vĩ của Mễ Tây Cơ trong câu chuyện kỳ thú hấp dẫn về loạn tướng Pancho Villa.

Kho tàng của Pancho Villa

LE TRÉSOR DE PANCHO VILLA

với Gilbert Roland — Rory Calhoun — Shelley Winters

Tô Màu — Hình Superscope — Phụ đề Việt Ngữ — Nói tiếng Pháp

Hãng M G M. phát hành

Từ thứ Sáu: L'Adorable voisine.

MÓN ĂN BẮC VIỆT:

Chả giò — Bánh cuốn — Bún thang

Miến gà và các thứ giải khát...

TUYẾT VIÊN BĂNG GIA

262 đại lộ Đồng-Khánh 262 — CHỢ-LỚN

NHÀ THUỐC ĐÔNG Y SĨ

KIM-KHUÊ

164D Hiền Vương (Mayer cũ)

Ho lao yếu phổi, nám phổi, thận suy, di, mộng, huợt tinh, sưng tim, đau tim, yếu tim, đau bao tử kinh niên, các bà đau tử cung, huyết bạch kinh kỳ suy kém, chậm sanh nở, bịnh phong tê thấp, đau lưng bại xuội bịnh lao tổn lâu ngày, ốm o gầy mòn kém ăn ngủ. Lại ngay Đông Y sĩ KIM KHUÊ 164 D đường Hiền Vương (Mayer) Sàigòn — nhà thuốc tín nhiệm danh tiếng nhứt. Hàng ngàn thư chứng minh khen tặng, coi mạch thấu suốt trị bịnh chắc chắn tuyệt căn. Xa có thuốc bào chế sẵn.

CHUYÊN TRỊ:

Những bịnh con nít phát ra khi mọc răng: nóng, ỉa, ho, khóc đêm không ngớt.

Ho gà. Ho không đàm. Làm kinh.

Có trữ bán khắp nhà thuốc Âu — Mỹ.

Tổng phát hành: Saigon Dược Cuộc.

NỬA THÁNG: 81đ25

MỘT THÁNG: 162đ50

Thuốc **TAM TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN** trị Mộng-Tinh, Di-Tinh, Huợt-Tinh đã hay mà lại rẻ tiền hơn hết.

Các bạn tốn không đầy 200$00 trong 1 tháng mà hết bịnh trầm kha, đem lại cho bạn sự hăng hái yêu đời, những ý nghĩ vẩn vơ không còn ám ảnh các bạn nữa (nửa tá thuốc giá 162$50 uống 1 tháng). Hỏi các tiệm thuốc Việt-Hoa.

CÙNG QUÝ VỊ THÂN CHỦ

Hãng thuốc Kim Tân đã lâu năm tín nhiệm ở Bắc Việt nay ở 311 Hai Bà Trưng Tân Định Sài-gòn hàng ngày có Việt Y Sĩ coi mạch thấu suốt tình vì hiệu có những thứ thuốc công hiệu **SÂM NHUNG YẾN** bồi bổ thận huyết sinh tinh trị nhức mỏi, các bà xấu máu, có huyết trắng đau giây chằng. **Thuốc Bổ con nít,** ăn ngon, ngủ tốt, mập mạnh, trị mồ hôi, trừ lãi kim. **Thuốc đau bao tử** trị no hơi, ợ chua, bụng nhói đau.

Hổ cốt trị phong đờm suyễn, tức ngực, khó thở, mất ngủ, thuốc ho trừ lao, yếu phổi, nám phổi. Có bán **Cao hổ cốt, Cao lộc nhung, Cao bản long.** Bản hiệu có thuốc trị nam phụ lão ấu thuốc có bán 311 Hai Bà Trưng 5C Phước Hải Nha-Trang. 47 Võ-Tánh Qui-Nhơn.

GIẢI TRÍ hôm nay

Ở đâu vui và giá rẻ nhất?

Phòng trà **VĂN - CẢNH**

Trà, Café 15$. Mỗi ngày từ 18g30 đến 21g30 Chủ nhật thêm xuất 9g sáng với các cô: Thanh Thúy, Thu Hương, Thùy Hương, Tuyết Nhung, Tuyết Mai và Tô huyền Vân, 2 ban nhạc Hương Xuân và Philippine.

KINH THÀNH
Tức Tân-Đô cũ (Tân Định)
NGÀY TÀN CỦA BẠO CHÚA
Một phim Đại xuất phẩm thần thoại, ca vũ nhạc Ấn Độ chiếu lần đầu tiên tại Việt Nam. Phụ đề Việt ngữ.

VŨ TRƯỜNG PALACE
(2 Đại lộ Đồng Khánh Chợ-lớn)
Dàn nhạc danh tiếng — Ca sĩ duyên dáng (cô Thanh Hằng và Lam Lam) — Nơi tập trung vũ nữ trẻ đẹp của Đô Thành.
Trà vũ 15$ — Vũ phiếu 50$
(Không tăng giá giờ khuya)

ASAM DAKAO
YÊU TRONG BÓNG TỬ THẦN
(Le temps d'aimer et le temps de mourir)
với: John Gavin — Liselotte Pulver
Cinémascope — Màu Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

KHẢI - HOÀN
TONNERRE SUR BERLIN
(Nàng Trinh nữ vào thời khói lửa)
với: Mel Ferrer — Dana Wynter.
Phim màu — Phụ đề Việt ngữ

MAJESTIC CHOLON
UNE BALLE VOUS ATTEND
(Một viên đạn chờ anh)
Với: Jean Simmons — Rory Calhoun
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ

MODERNE
YÊU TRONG BÓNG TỬ THẦN
(Le temps d'aimer et le temps de mourir)
với: John Gavin — Liselotte Pulver
Cinémascope—Màu Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ.

ĐẠI-NAM
(có máy lạnh)
TONNERRE SUR BERLIN
(Bá Linh nổi sấm sét)
với: Dana Wynter — Mel Ferrer
Cinémascope — Màu De Luxe
Nói tiếng Pháp—Phụ đề Việt ngữ

LÊ LỢI
Thường trực — Có máy lạnh
LES PRISONNIERS DU MARAIS
Tài tử: Jeanne Peters — Julie Harris.
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

CASINO DAKAO
LE TRÉSOR DE PANCHO VILLA
Tài tử: Gilbert Roland — Rory Calhoun —Shelley Winters.
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ.

QUÁN LY-LAN
128 Lý Thái Tổ và ban nhạc Huỳnh Hoa hân hạnh kính mời quí bạn đến thưởng thức.
Ca nhạc tân kỳ, êm dịu mỗi tối từ 7g. Đây là nơi giải trí lành mạnh tao nhã đặc biệt của quí bạn thanh lịch ở thủ đô.

MAJESTIC SAIGON
UNE VILLE PASSE EN JUGEMENT
với: Dean Jones—Joan O'Brien — Thomas Mitchell— John Smith
Phụ đề Việt ngữ

THANH VÂN
(Hòa Hưng)
Hân hạnh trình bày từ 20-5-59
Phim hoạt-động tình-cảm, Ca-vũ-nhạc, và có một đoàn Xiệc (có nhiều thú dữ) lớn nhứt Ấn Độ.
VŨ KHÚC HIỆP TÌNH QUÊ
Phụ đề Việt ngữ

VĨNH-LỢI
Thường trực — Có máy lạnh
NE DITES JAMAIS ADIEU
Tài tử: Rock Hudson — Cornell Borchers
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ.

OLYMPIC
VIÊN ĐẠN VÔ TÌNH
(22 Long Rifle)
Tài tử: Larry Parks
Constance Smith—Lisa Daniely
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

KINH-ĐÔ
(có máy lạnh)
LE PRISONNIER DU TEMPLE
Tài tử: Louis Jourdan
Belinda Lee—Keith Mitchell
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

THANH-BÌNH
(Máy lạnh Thường trực suốt ngày)
LES BOUCANIERS DE LA JAMAIQUE
(Hải tặc ở Jamaique)
với Jeff Chandler — Scott Brady — Suzan Ball.
Màu Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

NAM-VIỆT
(thường trực)
SHEEP MAN
(Vùng ... súng)
Tài tử: Gle... ...rd — Shirley Mac Lai...
Phim màu — Phụ đề chữ V...

LẠC HỒNG
10, đường Cô Giang Sài-gòn
Hân hạnh trình bày từ 20-5-59
Phim hoạt-động, tình-cảm, Ca-vũ-nhạc, và có một đoàn Xiệc (có nhiều thú dữ) lớn nhứt Ấn Độ.
VŨ KHÚC HIỆP TÌNH QUÊ
Phụ đề Việt ngữ.

VIỆT - NAM CỘNG - HÒA

Nha Tổng Giám-Đốc Kiến-Thiết và Thiết-Kế Đô-Thị

Cáo-thị đấu-thầu công-khai hạn-chế

Ngày 12 tháng 6 năm 1959, hồi 9 giờ tại Văn phòng Nha Tổng Giám-Đốc Kiến-Thiết và Thiết-Kế Đô-Thị, sẽ mở cuộc Đấu-Thầu Công-Khai Hạn-Chế Công-tác Xây-cất tại Suối-Đôi (Pleiku):

CÔNG TÁC	Ước lượng tính theo bản kê giá 1956	Ký quỹ tạm	Thời hạn thực hành công tác
Lô I .— Xây Tòa Hành Chánh	708.235$40	12.000$00	3 tháng
Lô II .— Xây các Ty chuyên-môn	1.084.198$10	18.000$00	3 tháng
Lô III.— Xây các Ty chuyên-môn	1.084.198$10	18.000$00	3 tháng
Lô V .— Xây Trụ-sở Ty Công-An	374.419$00	6.300$00	3 tháng
Lô VI.— Xây Tư-dinh Ô. Tỉnh Trưởng và Bệnh-xá	1.067.541$88	18.000$00	3 tháng

ĐIỀU KIỆN DỰ THẦU: Đơn dự thầu phải đính kèm các chứng chỉ kể sau đây, gửi Nha Tổng Giám Đốc Kiến Thiết và Thiết Kế Đô Thị đến hết ngày 7-6-1959 là hạn chót:

— chứng chỉ chuyên môn.
— chứng chỉ khả năng tài chánh.
— chứng chỉ gia nhập quỹ Bù trừ không quá một tháng kể đến ngày đấu thầu.
— thể môn bài 1958.

HỒ SƠ THAM KHẢO: Hồ sơ tham khảo và Điều kiện Sách Riêng để tại Phòng việc số 26 Nha Tổng Giám Đốc Kiến Thiết và Thiết Kế Đô Thị, số 29 bis, đường Phan đình Phùng — Saigon.

Saigon, ngày 18 tháng 5 năm 1959

Phụ-Tá Tổng Giám-Đốc Kiến-Thiết và Thiết-Kế Đô-Thị
NGUYỄN-DUY-ĐỨC

VIỆT NAM CỘNG HÒA

NHA TỔNG GIÁM ĐỐC KIẾN THIẾT VÀ THIẾT KẾ ĐÔ THỊ

trực thuộc PHỦ TỔNG THỐNG

Cáo thị đấu thầu hạn chế

Ngày 12 tháng 6 năm 1959, hồi 9 giờ tại Văn phòng Nha Tổng Giám Đốc Kiến Thiết và Thiết Kế Đô Thị, sẽ mở cuộc đấu thầu hạn chế:

— Công tác: Xây cất nhà một tầng lầu dùng làm Văn phòng, phòng lưu trữ công văn, nhà xe và nhà vệ sinh tại Bộ Kinh Tế.

— Ước lượng: Tính theo bản kê giá 1958: 1.444.853$00

— Ký quỹ tạm: 24.000$00

— Thời hạn thực hành công tác 4 tháng.

— Điều kiện dự thầu: Đơn xin dự thầu phải đính kèm các chứng chỉ kể sau đây, gửi Nha Tổng Giám Đốc Kiến Thiết và Thiết Kế Đô Thị đến hết ngày 7-6-1959 là hạn chót:

— Thẻ môn bài 1958,
— Chứng chỉ chuyên môn,
— Chứng chỉ khả năng tài chánh,
— Chứng chỉ gia nhập quỹ Bù trừ không quá một tháng kể đến ngày đấu thầu.

Hồ sơ tham khảo: Hồ sơ tham khảo và điều kiện sách riêng đặt tại Phòng việc 26 Nha Tổng Giám Đốc Kiến Thiết và Thiết Kế Đô Thị, số 29 bis đường Phan đình Phùng — Saigon.

Saigon, ngày 18 tháng 5 năm 1959

PHỤ TÁ TỔNG GIÁM ĐỐC
KIẾN THIẾT VÀ THIẾT KẾ ĐÔ THỊ
NGUYỄN-DUY-ĐỨC